

ДИРЕКТИВА 2009/28/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (текст от значение за ЕИП)

към пълна библиографска справка

Консолидирана версия

02009L0028

Серия, номер на ОВ, дата, страници

ОВ L 140, 05/06/2009, стр.16-62

Selex номер

32009L0028

Дати

Дата на документа: 23/04/2009

Дата на действие: 25/06/2009; Влизане в сила Дата на публ. + 20 Виж Чл 28

Дата на прекратяване на действието: няма

Дата на транспониране: 05/12/2010; Най-късно до Виж Чл 27

Изменен с:

Поправен с 32009L0028R(01)

Поправен с 32009L0028R(02)

Поправен с 32009L0028R(03)

Поправен с 32009L0028R(04)

Поправен с 32009L0028R(05)

Поправен с 32009L0028R(06)

Поправен с 32009L0028R(07)

Поправен с 32009L0028R(08)

Изменен с 32013L0018 Изменение и допълнение Приложение I Р.А от 01/07/2013

Връзка 32014R1307

Версия на документа в EUR-Lex

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 и член 95 от него във връзка с членове 17, 18 и 19 от настоящата директива,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет [1],

като взеха предвид становището на Комитета на регионите [2],

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора [3],

като имат предвид, че:

(1) Контролът на енергийното потребление в Европа, както и увеличеното използване на енергия от възобновяеми източници заедно с енерго-спестяването и увеличената енергийна ефективност представляват важни части от пакета от мерки, необходими за намаляване на емисиите на парникови газове и за съобразяване с Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации по изменението на климата, както и с допълнителни общностни и международни ангажменти за намаление на емисиите на парникови газове след 2012 г. Тези фактори играят важна роля за подобряване на сигурността на енергийните доставки, за насърчаване на технологичното развитие и иновациите и създаване на възможности за заетост и регионално развитие, особено в селски и изолирани области.

(2) По-специално увеличените технологични подобрения, стимулите за използване и разрастване на обществения транспорт, използването на технологии за енергийна ефективност и използването на енергия от възобновяеми източници в транспорта са едни от най-ефективните инструменти, чрез които Общността може да намали своята зависимост от внос на нефт в транспортния сектор, в който проблемът със сигурността на енергийните доставки е особено сериозен и влияе върху пазара на горивата за транспорта.

(3) Възможностите за постигане на икономически растеж чрез иновации и устойчива и конкурентна енергийна политика са признати. Производството на енергия от възобновяеми източници често зависи от местни или регионални малки и средни предприятия (МСП). От голямо значение са възможностите за растеж и заетост, които се създават в държавите-членки и техните региони от инвестициите в регионално и местно производство на енергия от възобновяеми източници. Следователно Комисията и държавите-членки следва да подкрепят националните и регионалните мерки за развитие в тези области, да насърчават обмена на най-добри практики в производството на енергия от възобновяеми източници между местни и регионални инициативи за развитие и да насърчават използването на финансиране от структурните фондове в тази област.

(4) При насърчаване на развитието на пазара на енергия от възобновяеми източници е необходимо да се отчете положителното въздействие върху възможностите за регионално и местно развитие, перспективите за износ, социалното сближаване и възможностите за заетост, особено що се отнася до МСП и независимите производители на енергия.

(5) С цел да се намалят емисиите на парникови газове в Общността и зависимостта ѝ от вноса на енергия, развитието на енергията от възобновяеми източници следва да бъде тясно свързано с увеличаването на енергийната ефективност.

(6) Подходящо е да се подпомогне фазата на демонстрация и пускане на пазара на децентрализирани технологии за енергия от възобновяеми източници. Преминването към децентрализирано производство на енергия носи редица ползи, включително използването на местни източници на енергия, по-голяма сигурност на енергийните доставки на местно равнище, по-къси транспортни разстояния и намалени загуби на енергия при пренос. Такова децентрализиране също така насърчава развитието и сближаването на Общността чрез предоставяне на източници на приходи и разкриване на работни места на местно равнище.

(7) С Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 г. относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници във вътрешния електроенергиен пазар [4] и Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2003 г. относно насърчаването на използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт [5] бяха установени определения за различните видове енергия от възобновяеми източници. С Директива 2003/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия [6] бяха установени определения за електроенергийния сектор като цяло. В интерес на правната сигурност и яснота е уместно да се използват същите или подобни определения и в настоящата директива.

(8) Съобщението на Комисията от 10 януари 2007 г., озаглавено „Пътна карта за енергията от възобновяеми източници — енергии от възобновяеми източници през XXI век: изграждане на по-устойчиво бъдеще" показва, че целта за 20 % общ дял на енергията от възобновяеми източници и целта за 10 % енергия от възобновяеми източници в транспорта биха били уместни и постижими задачи, както и че наличието на рамка, която включва задължителни цели, следва да осигури на стопанската общност необходимата дългосрочна стабилност, за да могат да се извършват рационални, устойчиви инвестиции в сектора на енергията от възобновяеми източници, които могат да намалят зависимостта от внасяните ископаеми горива и да стимулират използването на нови енергийни технологии. Тези цели съществуват в рамките на повишаването на енергийната ефективност с 20 % до 2020 г., както е предвидено в съобщението на Комисията от 19 октомври 2006 г., озаглавено „План за действие за енергийна ефективност: реализиране на потенциала", което беше одобрено от Европейския съвет от март 2007 г. и от Европейския парламент в неговата резолюция от 31 януари 2008 г. относно този план за действие.

(9) Европейският съвет от март 2007 г. потвърди ангажимента на Общността за развитие в рамките на цялата Общност на енергия от възобновяеми източници след 2010 г. Европейският съвет утвърди задължителна цел за 20-процентен дял на енергия от възобновяеми източници от общото потребление на енергия на Общността до 2020 г. и задължителна цел, която да бъде постигната от всяка държава-членка, за минимум 10-процентен дял

на биогорива от потреблението на бензин и дизелово гориво в транспорта до 2020 г., което да бъде постигнато по икономически ефективен начин. Европейският съвет декларира, че обвързващият характер на целта за биогоривата е уместен, при условие че те се произвеждат по устойчив начин, че биогоривата от второ поколение станат търговски достъпни и че Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензиновите и дизеловите горива [7] бъде изменена, за да се даде възможност за прилагане на адекватни съотношения на смесване. Европейският съвет от март 2008 г. отново заяви, че е от съществено значение да се разработят и прилагат ефективни критерии за устойчивост на биогоривата и да се гарантира търговската наличност на биогорива от второ поколение. Европейският съвет от юни 2008 г. отново припомни критериите за устойчивост и разработването на биогорива от второ поколение и подчерта необходимостта от оценка на възможното въздействие на производството на биогорива върху селскостопанските хранителни продукти и при необходимост от предприемане на действия за преодоляване на недостатъците. Той също така заяви, че следва да се извърши и допълнителна оценка на екологичните и социалните последици от производството и потреблението на биогорива.

(10) В своята Резолюция относно Пътна карта за енергията от възобновяеми източници в Европа от 25 септември 2007 г. [8] Европейският парламент призова Комисията да представи до края на 2007 г. предложение за законодателна рамка за енергията от възобновяеми източници, като се позова на важното значение на задаването на цели за дела на енергия от възобновяеми източници както на равнище Общност, така и на равнище държава-членка.

(11) Необходимо е да бъдат формулирани прозрачни и недвусмислени правила за изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници и за определяне какви са тези източници. В този контекст следва да се включва енергията, налична в океаните и други водни басейни под формата на вълни, морски течения, приливи и отливи, градиенти на океанската термална енергия или градиенти на солеността.

(12) Използването на селскостопански материали като твърди и течни торове, както и на други отпадъци от животински и органичен произход за производството на биогаз, поради високия си потенциал за ограничаване на емисиите на парникови газове предлага значителни предимства от гледна точка на околната среда както при производството на топлинна и електроенергия, така и при използването му като биогориво. Поради децентрализацията си характер и регионалната инвестиционна структура инсталациите за биогаз могат да окажат значителен принос за устойчивото развитие в селските райони и да открият нови възможности за приходи на земеделските стопани.

(13) Предвид позициите на Европейския парламент, Съвета и Комисията е уместно да бъдат установени задължителни национални цели, съвместими с 20-процентния дял на енергията от възобновяеми източници, както и с 10-процентния дял на енергията от възобновяеми източници в транспорта за потреблението на енергия в Общността до 2020 г.

(14) Основното предназначение на задължителните национални цели е да се създаде сигурност за инвеститорите и да се насърчи трайното развитие на технологиите за производство на енергия от всички видове възобновяеми източници. В този смисъл не е подходящо вземането на решение дали дадена цел да е задължителна да се отлага до настъпването на бъдещо събитие.

(15) Изходната позиция, потенциалът за производство на енергия от възобновяеми източници и енергийният състав на всяка държава-членка са различни. Ето защо е необходимо да се преобразува общностната цел за 20 % дял в индивидуални цели за всяка държава-членка с оглед на справедливо и адекватно разпределение, като бъдат отчетени различните изходни позиции и потенциал на държавите-членки, включително настоящите нива на енергия от възобновяеми източници и енергийният състав. Уместно е това да бъде направено, като се разпредели между държавите-членки изискваното общо увеличение на използването на енергия от възобновяеми източници въз основа на еднакво увеличение на дела на всяка държава-членка, претеглено спрямо техния БВП, приспособено да отрази техните изходни точки, и при отчитане, изразено като брутно крайно потребление на енергия, като се вземат предвид усилията, положени до момента от държавите-членки за използване на енергия от възобновяеми източници.

(16) От друга страна, подходящо е целта за 10-процентен дял на енергия от възобновяеми източници в транспорта да се зададе на едно и също равнище за всички държави-членки, за да се осигури съответствие в спецификациите и достъпността на транспортните горива. Тъй като транспортните горива се търгуват лесно, държавите-членки, които разполагат с по-малки количества от съответните ресурси, ще могат лесно да си

набавят биогорива от другаде. При все че технически е възможно за Общността да изпълни целта си за използване на енергия от възобновяеми източници в транспорта само от собствено производство, вероятно и желателно е тази цел да бъде фактически изпълнена чрез съчетание на собствено производство и внос. За тази цел Комисията следва да наблюдава предлагането на пазара на Общността за биогорива и, ако е уместно, следва да предлага подходящи мерки за достигане на балансиран подход между вътрешното производство и вноса, отчитайки, *inter alia*, развитието на многостранните и двустранните търговски преговори, екологичните, социалните и икономическите съображения, както и сигурността на енергийните доставки.

(17) Подобряването на енергийната ефективност е основна цел на Общността, насочена към постигане на 20 % повишаване на енергийната ефективност до 2020 г. Тази цел, заедно с действащото и бъдещото законодателство, включително Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно енергийните характеристики на сградите [9], Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти [10] и Директива 2006/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги [11], играе ключова роля, за да се гарантира, че целите по отношение на климата и енергията се постигат на възможно най-ниска цена, а може също така и да създаде нови възможности за икономиката на Европейския съюз. Политиките за енергийна ефективност и енерго-спестяването са най-ефективните методи, с които държавите-членки могат да увеличават процентния дял на енергия от възобновяеми източници, и по този начин държавите-членки ще постигнат по-лесно както общите национални цели, така и целите за енергия от възобновяеми източници в сектора на транспорта, установени в настоящата директива.

(18) Държавите-членки ще бъдат задължени да направят значителни подобрения по отношение на енергийната ефективност във всички сектори с цел по-лесно постигане на своите цели по отношение на енергията от възобновяеми източници, като тези цели се изразяват в процент от брутното крайно потребление на енергия. Енергийната ефективност в сектора на транспорта е крайно необходима, тъй като, ако цялостното търсене на енергия в транспорта продължава да расте, е вероятно да става все по-трудно устойчивото постигане на задължителна цел за дял на енергията от възобновяеми източници. Ето защо задължителната цел за 10-процентен дял за транспорта, която трябва да бъде постигната от всички държави-членки, следва да се определи като дела от крайно потребление на енергия в транспорта, който да бъде постигнат от възобновяеми източници като цяло, а не единствено от биогорива.

(19) За да се осигури постигането на общите задължителни национални цели, държавите-членки следва да работят за постигането на индикативна крива, очертаваща пътя към постигането на техните крайни задължителни цели. Държавите-членки следва да създадат национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници, включващ информация за целите по сектори, като се има също предвид, че съществуват различни видове приложения на биомасата и затова е от съществено значение да бъдат мобилизирани нови ресурси от биомаса. Освен това държавите-членки следва да установят своите мерки за постигането на тези цели. При оценяването на своето очаквано брутно крайно потребление на енергия в националния си план за действие относно енергията от възобновяеми източници всяка държава-членка следва да преценява приноса, който мерките за енергийна ефективност и енерго-спестяване могат да окажат за постигане на нейните национални цели. Държавите-членки следва да вземат предвид възможно най-доброто съчетание от технологии за енергийна ефективност и енергия от възобновяеми източници.

(20) За да се даде възможност за оползотворяване на техническия напредък и на икономите от мащаба, индикативната крива следва да отчита възможността за по-бърз растеж при използването на възобновяеми източници на енергия в бъдеще. По този начин може да бъде отредено специално внимание на сектори, които страдат диспропорционално от липса на технически напредък и на икономии от мащаба и по тези причини остават не достатъчно развити, но които биха могли в бъдеще да имат значителен принос за изпълнение на целите за 2020 г.

(21) Индикативната крива следва да вземе за отправна точка 2005 г., тъй като това е последната година, за която са на разположение надеждни данни за националните дялове на енергия от възобновяеми източници.

(22) За постигането на целите на настоящата директива е необходимо Общността и държавите-членки да посветят значителни по своя размер финансови средства за научноизследователска и развойна дейност по отношение на технологии за енергия от възобновяеми източници. По-специално Европейският институт за

иновации и технологии следва да отреди приоритетно място на научните изследвания и разработването на технологии за енергия от възобновяеми източници.

(23) Държавите-членки може да насърчават местните и регионалните органи да определят цели в допълнение към националните цели и да включат местните и регионалните органи в изготвянето на национални планове за действие за енергия от възобновяеми източници и в повишаването на осведомеността относно ползите от енергията от възобновяеми източници.

(24) За да използват пълния потенциал на биомасата, Общността и държавите-членки следва да насърчават по-широко използване на съществуващите запаси на дървесина и развитие на нови системи в областта на горското стопанство.

(25) Държавите-членки имат различен потенциал по отношение на енергията от възобновяеми източници и прилагат различни схеми на национално равнище за подпомагане в областта на енергията от възобновяеми източници. Повечето държави-членки прилагат схеми за подпомагане, които осигуряват предимства единствено за произведената на тяхна територия енергия от възобновяеми източници. За да функционират добре националните схеми за подпомагане, е изключително важно държавите-членки да могат да контролират ефекта и разходите на националните схеми за подпомагане в зависимост от техния различен потенциал. Едно от важните средства за постигане на целта на настоящата директива е да се гарантира правилното функциониране на националните схеми за подпомагане, като тези съгласно Директива 2001/77/ЕО, за да се поддържа доверието на инвеститорите и да се даде възможност на държавите-членки да разработят ефективни национални мерки за съответствие с целите. Настоящата директива цели улесняването на трансграничното насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници, без да се засягат националните схеми за подпомагане. Тя въвежда незадължителни механизми на сътрудничество между държавите-членки, които да им дават възможност да се споразумеят до каква степен дадена държава-членка да подпомага производството на енергия в друга държава-членка, както и до каква степен производството на енергия от възобновяеми източници следва да се отчита като изпълнение на общите национални цели на едната или другата. За да се осигури ефективността и на двете мерки за постигане на целите, т.е. на националните схеми за подпомагане и на механизмите за сътрудничество, е изключително важно държавите-членки да могат да определят дали и до каква степен националните им схеми за подпомагане се прилагат за енергията от възобновяеми източници, произведена в други държави-членки, и да се споразумеят за това, като прилагат механизмите на сътрудничество, предвидени в настоящата директива.

(26) Желателно е цените на енергията да отразяват външните разходи по производството и потреблението на енергия, включително, по целесъобразност, екологичните и социалните разходи, както и разходите за здравеопазване.

(27) Общественото подпомагане е необходимо за постигане на целите на Общността по отношение на увеличаване на дела на електроенергията, произведена от възобновяеми източници на енергия, по-специално доколкото цените на електроенергията на вътрешния пазар не отразяват пълните екологични и социални разходи и ползите от използваните източници на енергия.

(28) Общността и държавите-членки следва да се стремят да ограничат общото потребление на енергия в транспорта и да увеличат енергийната ефективност в транспорта. Основният начин за намаляване на потреблението на енергия в транспорта включва транспортно планиране, подпомагане на обществения транспорт, увеличаване на дела на електрическите автомобили в производство и производството на по-енергийно ефективни и по-малки автомобили както по отношение на размера, така и по отношение на мощността на двигателя.

(29) Държавите-членки следва да се стремят да разнообразят състава на енергията от възобновяеми източници във всички транспортни сектори. До 1 юни 2015 г. Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад, в който се очертава потенциалът за увеличаване на използването на енергия от възобновяеми източници във всеки транспортен сектор.

(30) При изчисляване на дела на водна и вятърна енергия за целите на настоящата директива последиците от климатичните колебания следва да бъдат изглаждани чрез използване на правило за нормализация. В допълнение електроенергия, произведена в помпено-акумулиращи водни електроцентрали от предварително изпомпвана на горното ниво вода, не следва да се счита за електроенергия, произведена от възобновяеми

източници на енергия.

(31) Термо-помпите, които позволяват използването на аеротермална, геотермална и хидротермална топлина на полезно температурно ниво, се нуждаят от електроенергия или друга спомагателна енергия за функционирането си. Следователно енергията, използвана за функционирането на термо-помпите, следва да бъде приспадната от общата ползваема топлина. Следва да се вземат предвид само термо-помпи, чието общо производство значително надхвърля първичната енергия, необходима за тяхното функциониране.

(32) Пасивните енергийни системи използват конструкцията на сградите за улавяне на енергия. Това се разглежда като спестена енергия. Следователно, за избягване на двойно отчитане, уловената по този начин енергия не следва да се отчита за целите на настоящата директива.

(33) Някои държави-членки имат голям дял на въздухоплаването в своето брутно крайно потребление на енергия. С оглед на съществуващите технологични и регулаторни ограничения, които пречат за търговското използване на биогорива във въздухоплаването, е подходящо да се предвиди частично освобождаване за тези държави-членки, като от изчислението на брутното крайно потребление на енергия в националния въздушен транспорт бъде изключено количеството, което надхвърля един път и половина средните стойности за Общността за брутното крайно потребление на енергия във въздухоплаването през 2005 г. според оценките на Евростат, т.е. 6,18 %. Кипър и Малта, поради техния островен и периферен характер, разчитат на въздухоплаването като начин на транспорт, който е абсолютно необходим за техните граждани и тяхната икономика.

В резултат на това Кипър и Малта имат брутно крайно потребление на енергия в националния въздушен транспорт, което е непропорционално високо, т.е. над три пъти средното за Общността през 2005 г., като по този начин са засегнати по непропорционален начин от настоящите технологични и регулаторни ограничения. Следователно за тези държави-членки е подходящо да се предвиди, че освобождаването следва да включва сумата, с която те надхвърлят средното за Общността брутно крайно потребление на енергия във въздушния транспорт през 2005 г., както е оценено от Евростат, т.е. 4,12 %.

(34) За постигане на енергиен модел, който залага на енергията от възобновяеми източници, е необходимо да се насърчи стратегическото сътрудничество между държавите-членки, което включва по целесъобразност регионите и органите на местно управление.

(35) При надлежно отчитане на разпоредбите на настоящата директива държавите-членки следва бъдат насърчавани да използват всички подходящи форми на сътрудничество във връзка с целите, установени в настоящата директива. Такова сътрудничество може да се осъществява на всички равнища, двустранно или многостранно. Освен механизмите, които оказват въздействие върху изчислението на целите и тяхното съблюдаване, които са предвидени изключително в настоящата директива, а именно статистически прехвърляния между държави-членки, съвместни проекти и съвместни схеми за подпомагане, сътрудничеството може също така да приема формата например на обмен на информация и най-добри практики, както е предвидено по-специално в платформата за прозрачност, създадена с настоящата директива, и друга доброволна координация между всички видове схеми за подпомагане.

(36) С оглед на създаване на възможности за намаляване на разходите за постигане на предвидените в настоящата директива цели, е уместно както да бъде улеснено потреблението в държавите-членки на енергия, произведена от възобновяеми източници в други държави-членки, така също и да се даде възможност на държавите-членки да отчитат енергията от възобновяеми източници, употребена в други държави-членки за изпълнението на собствените им национални цели. Поради тази причина са необходими мерки за гъвкавост, но те остават под контрола на държавите-членки, така че да не се засегне тяхната способност да постигнат националните цели. Тези мерки за гъвкавост са под формата на статистически прехвърляния, съвместни проекти между държави-членки или съвместни схеми за подпомагане.

(37) Следва да е възможно вносна електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия извън Общността, да се отчита за изпълнението на целите на държавите-членки. Въпреки това, за да се избегне нетно увеличение на емисиите на парникови газове чрез отклоняване на вече използвани възобновяеми източници на енергия и тяхното пълно или частично заместване с конвенционални източници на енергия, за такъв вид отчитане ще може да се използва само електроенергията, която е произведена от инсталации за енергия от възобновяеми източници, които са въведени в експлоатация след влизането в сила на настоящата

директива, или от увеличената мощност на инсталация, която е преоборудвана след тази дата. За да се гарантира необходимият резултат от заместването на конвенционални източници на енергия с възобновяеми източници на енергия в Общността, а също и в трети държави, е подходящо да се осигури надеждно проследяване и отчитане на подобен внос. Ще бъде обмислено сключването на споразумения с трети държави относно организацията на такава търговия с електричество от енергия от възобновяеми източници. Ако по силата на решение за тази цел, взето съгласно Договора за енергийна общност [12], договарящите страни по този договор бъдат обвързани от съответните разпоредби на настоящата директива, предвидените в нея мерки за сътрудничество между държавите-членки ще са приложими за тях.

(38) Когато държавите-членки предприемат съвместни проекти с една или повече трети държави относно производството на електроенергия от възобновяеми източници, е подходящо тези съвместни проекти да се отнасят единствено до новопостроени инсталации или инсталации с ново увеличена мощност. Това ще спомогне да се гарантира, че делът на енергията от възобновяеми източници в общото потребление на енергия на третата държава не се намалява поради вноса в Общността на енергия от възобновяеми източници. Освен това съответните държави-членки следва да улеснят местното потребление в съответната трета държава на част от производството на електроенергия от инсталациите, обхванати от съвместния проект. Освен това съответната трета държава следва да се насърчава от Комисията и държавите-членки да разработи политика за енергия от възобновяеми източници, която да включва амбициозни цели.

(39) Като се отбелязва, че проекти от особен интерес за Европа в трети държави, като средиземноморския план за слънчева енергия, може да се нуждаят от продължителен първоначален период, преди да бъдат напълно взаимосвързани с територията на Общността, е подходящо да се улесни тяхното разработване, като се позволи на държавите-членки да вземат предвид в своите национални цели ограничено количество електроенергия, произведено от такива проекти по време на изграждане на взаимосвързаност.

(40) При прилагането на правилата за конкретни проекти процедурата, използвана от страна на администрацията, отговаряща за надзора над разрешаването, сертифицирането и лицензирането на централи за енергия от възобновяеми източници, следва да е обективна, прозрачна, недискриминационна и пропорционална. По-специално е уместно да се избягва ненужната тежест, която би могла да произтече от причисляването на проекти в областта на енергията от възобновяеми източници към инсталации, които представляват по-голям риск за здравето.

(41) Установено бе, че липсата на прозрачни правила и на съгласуваност между различните разрешаващи органи пречат разпространението на енергия от възобновяеми източници. Ето защо националните, регионалните и местните органи следва да отчетат специфичната структура на сектора на енергия от възобновяеми източници, когато преразглеждат своите административни процедури за даване на разрешение за изграждане и експлоатация на централи и свързаните с тях мрежови инфраструктури за пренос и разпределение на производството на електроенергия, на топлинна енергия и енергия за охлаждане или на транспортни горива от възобновяеми източници на енергия. Административните процедури за одобрение на инсталации, използващи енергия от възобновяеми източници, следва да бъдат рационализирани и с прозрачни срокове. Правилата и инструкциите за проектиране следва да бъдат приспособени да отчетат възможностите за прилагане на икономически ефективно и екологосъобразно използване на енергия от възобновяеми източници за отоплително, охлаждащо и електроенергийно оборудване.

(42) За целите на бързото разпространение на енергията от възобновяеми източници и с оглед на нейното като цяло много благотворно действие по отношение на устойчивото развитие и околната среда държавите-членки следва, когато прилагат административни правила, структури за планиране и законодателство, които са изготвени за лицензиране на инсталации по отношение на намалението и контрола на замърсяването от промишлени предприятия, борбата със замърсяването на въздуха и предотвратяването или намаляването до минимум на изпускането на опасни вещества в околната среда, да вземат предвид приноса на енергията от възобновяеми източници за изпълнението на целите в областта на околната среда и изменението на климата, особено в сравнение с инсталациите за енергия от невъзобновяеми източници.

(43) С цел да се стимулира приносът на отделните граждани към постигането на целите, установени в настоящата директива, съответните органи следва да проучат възможността за замяна на разрешенията с обикновено уведомяване на компетентния орган при инсталирането на малки децентрализирани устройства за производство на енергия от възобновяеми източници.

(44) Следва да се осигури съгласуваност между целите на настоящата директива и законодателството на Общността в областта на околната среда. По-специално при процедурите по оценка, планиране и лицензиране на инсталации за енергия от възобновяеми източници държавите-членки следва да отчитат цялото законодателство на Общността в областта на околната среда и приноса на възобновяемите източници на енергия за изпълнението на целите в областта на околната среда и изменението на климата, особено в сравнение с инсталациите за енергия от невъзобновяеми източници.

(45) Националните технически спецификации и другите изисквания, попадащи в обхвата на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество [13] във връзка например с равнището на качеството, методите за изпитване и условията на употреба, не следва да създават пречки за търговията със съоръжения и системи за енергия от възобновяеми източници. В този смисъл схемите за подпомагане на енергия от възобновяеми източници не следва да предвиждат национални технически спецификации, отклоняващи се от съществуващите общностни стандарти, или да изискват полученото подкрепа оборудване или системи да бъдат сертифицирани или изпитвани на точно определено място или от точно определено образование.

(46) Уместно е държавите-членки да обсъдят механизми за насърчаване на производството от възобновяеми източници на местна топлинна енергия и енергия за охлаждане.

(47) Правилата и задълженията на национално или регионално равнище за минималните изисквания за използване на енергия от възобновяеми източници в нови или ремонтирани сгради доведоха до чувствително увеличение на използването на енергия от възобновяеми източници. Тези мерки следва да бъдат окуражени в по-широк общностен контекст, като в същото време бъде насърчено използването на повече енергийно-ефективни приложения на енергия от възобновяеми източници в строителните правила и кодекси.

(48) Би могло да е подходящо държавите-членки, с цел да улеснят и ускорят определянето на минимални равнища за използването на енергия от възобновяеми източници в сградите, да осигурят постигането на тези равнища посредством включването на коефициент за енергията от възобновяеми източници при изпълнението на минималните изисквания за енергийни характеристики съгласно Директива 2002/91/ЕО във връзка с оптимално спрямо разходите намаление на въглеродните емисии за сградите.

(49) Следва да бъдат запълнени празнините по отношение на информацията и обучението, особено в сектора на топлинната енергия и енергията за охлаждане, за да се насърчи ползването на енергия от възобновяеми източници.

(50) Доколкото достъпът и упражняването на професията монтажник са регулирани, предпоставките за признаването на професионалните квалификации са установени в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации [14]. Настоящата директива се прилага, без да се засяга Директива 2005/36/ЕО.

(51) Доколкото в Директива 2005/36/ЕО се предвиждат изисквания за взаимно признаване на професионалните квалификации, включително на архитектите, съществува допълнителна необходимост да се гарантира, че архитектите и проектантите правилно отчитат в техните планове и проекти оптималното съчетание от възобновяеми източници на енергия и високоефективни технологии. Държавите-членки следва да предоставят ясни указания в това отношение. Това следва да бъде направено, без да се засягат разпоредбите на Директива 2005/36/ЕО, и по-специално на членове 46 и 49 от нея.

(52) Гаранциите за произход, издадени за целите на настоящата директива, служат единствено като доказателство пред крайния потребител, че определен дял или количество енергия е произведено от възобновяеми източници. Гаранцията за произход може да се прехвърля от един притежател на друг независимо от енергията, за която се отнася. Въпреки това, за да се гарантира, че единица електроенергия от възобновяеми източници може да се предостави само веднъж на потребител, следва да се избягват двойно отчитане и двойно предоставяне на гаранции за произход. Енергия от възобновяеми източници, чиято гаранция за произход е отделно продадена от производителя, не следва да се предоставя или продава на крайния потребител като енергия, произведена от възобновяеми източници. Важно е да се направи разграничение между зелените сертификати, използвани за схеми за подпомагане, и гаранциите за произход.

(53) Необходимо е да се даде възможност нововъзникващият потребителски пазар на енергия от възобновяеми източници да допринесе за изграждането на нови инсталации за енергия от възобновяеми източници. По тази причина държавите-членки следва да може да изискват доставчиците на електроенергия, които предоставят информация за своя енергиен състав на крайните потребители съгласно член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО, да включат минимален процент гаранции за произход от новопостроени инсталации, произвеждащи енергия от възобновяеми източници, при условие че това е в съответствие с правото на Общността.

(54) Важно е да се предостави информация за начините, по които електроенергията, която е обект на подпомагане, се разпределя на крайните потребители в съответствие с член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО. С цел да се подобри качеството на тази информация, предназначена за потребителите, по-специално по отношение на количеството енергия от възобновяеми източници, произведено от нови инсталации, Комисията следва да извърши оценка на ефективността на мерките, предприети от държавите-членки.

(55) Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно насърчаване на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлинна енергия във вътрешния енергиен пазар [15] предвижда гаранции за произход като доказателство за произхода на електроенергията, произведена от високоефективни централи за комбинирано производство на енергия. Такива гаранции за произход не могат да се използват, когато се предоставя използването на енергия от възобновяеми източници съгласно член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО, тъй като това би могло да доведе до двойно отчитане и двойно предоставяне.

(56) Гаранциите за произход сами по себе си не предоставят право да се ползват националните схеми за подпомагане.

(57) Налице е необходимост да се окаже подкрепа за интеграцията на енергията от възобновяеми източници в преносната и разпределителната мрежа и използването на системи за съхранение на енергия с оглед на интегрираното периодично производство на енергия от възобновяеми източници.

(58) Следва да се ускори разработването на проекти за енергия от възобновяеми източници, включително проекти от европейски интерес за енергия от възобновяеми източници съгласно програмата за трансевропейска енергийна мрежа (TENE). За тази цел Комисията следва да извърши анализ на начините за подобряване на финансирането на подобни проекти. Особено внимание следва да се отдели на проектите за енергия от възобновяеми източници, които ще допринесат за значително повишаване на сигурността на енергийните доставки в Общността и съседните държави.

(59) Взаимното свързване между държавите улеснява интегрирането на електроенергията от възобновяеми източници. Освен че изглажда различията, взаимното свързване може да намали балансовите разходи, да насърчи реална конкуренция, водеща до по-ниски цени и да подпомогне развитието на мрежите. Също така при споделено и оптимално ползване на наличния преносен капацитет може да се избегне прекомерна нужда от новоизградени мощности.

(60) Приоритетният достъп и гарантираният достъп до електроенергия от възобновяеми източници са важни за интегрирането на възобновяемите източници на енергия във вътрешния пазар на електроенергия в съответствие с член 11, параграф 2 и за доразвиването на член 11, параграф 3 от Директива 2003/54/ЕО. Изискванията, свързани с поддръжката на надеждността и безопасността на мрежата и разпределението, може да се различават в зависимост от характеристиките на националната мрежа и нейната безопасна експлоатация. Приоритетният достъп до мрежата гарантира на свързаните производители на електроенергия от възобновяеми източници, че ще могат да продават и пренасят електроенергията от възобновяеми източници в съответствие с правилата за взаимно свързване по всяко време, когато източникът стане наличен. В случай че електроенергията от възобновяеми източници се интегрира в „spot“ пазара, гарантираният достъп осигурява възможност за достъп до мрежата на цялата продадена електроенергия и цялата електроенергия, която е била обект на подпомагане, като по този начин инсталациите, свързани с мрежата, могат да използват максимално количество електроенергия от възобновяеми източници. Това обаче не предполага задължение за държавите-членки да подпомагат или въвеждат задължения за закупуване по отношение на енергията от възобновяеми източници. В други системи за електроенергията от възобновяеми източници се определя фиксирана цена, обикновено паралелно със задължение за закупуване за системния оператор. В този случай

приоритетен достъп вече е бил предоставен.

(61) При определени обстоятелства е невъзможно да бъдат осигурени изцяло преносът и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, без да се наруши надеждността или сигурността на мрежовата система. При такива обстоятелства би могло да е уместно предоставянето на финансови компенсации на съответните производители. Независимо от това, за целите на настоящата директива е необходимо устойчиво нарастване на преноса и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, без да се засяга надеждността или сигурността на мрежовата система. За тази цел държавите-членки следва да вземат подходящи мерки, за да осигурят по-голямо навлизане на електроенергията от възобновяеми източници, включително като отчетат особеностите на променливите ресурси и ресурсите, които все още не могат да се съхраняват. В рамките на изискваното от целите, установени в настоящата директива, свързването на нови инсталации за енергия от възобновяеми източници следва да се разрешава възможно най-бързо. С оглед ускоряването на процедурите за взаимно свързване на мрежите, държавите-членки може да предоставят приоритетно свързване или запазен капацитет за свързване за новите инсталации, които произвеждат електроенергия от възобновяеми източници.

(62) Разходите за свързването към мрежите за електроенергия и газ на нови производители на електроенергия и газ от възобновяеми източници следва да бъдат обективни, прозрачни и недискриминационни, като следва надлежно да се отчетат ползата, която присъединените производители на електроенергия от възобновяеми източници и местните производители на газ предоставят за мрежите за електроенергия и газ.

(63) Производителите на електроенергия, които желаят да реализират потенциала на енергията от възобновяеми източници в периферни региони на Общността, по-специално в островни и в слабонаселени региони, следва да се ползват, когато е възможно, от разумни тарифи за свързване с цел да се гарантира, че те не са поставени несправедливо в неравностойно положение в сравнение с производителите, намиращи се в по-централни, по-индустриализирани или по-гъстонаселени региони.

(64) Директива 2001/77/ЕО установява рамката за интегриране в мрежата на електроенергията от възобновяеми източници. Между държавите-членки обаче съществуват значителни различия по отношение на степента на реално постигнатото интегриране. За тази цел е необходимо да се укрепят рамката и периодично да се проверява нейното прилагане на национално равнище.

(65) Производството на биогорива следва да бъде устойчиво. Поради това биогоривата, които се използват за постигане на съответствие с целите, установени в настоящата директива, както и тези, които се ползват от националните схеми за подпомагане, следва задължително да отговарят на критериите за устойчивост.

(66) Общността следва да предприема подходящи стъпки в контекста на настоящата директива, включително чрез насърчаване на критериите за устойчивост за биогоривата и на развитието на биогорива от второ и трето поколение в Общността и по света, както и за активизиране на научноизследователската дейност в областта на селското стопанство и за натрупването на знания в тези области.

(67) Въвеждането на критерии за устойчивост на биогоривата няма да постигне своята цел, ако тези продукти, които не удовлетворяват критериите и които иначе биха били използвани като биогорива, вместо това се използват като течни горива от биомаса в секторите на топлинната енергия или на електроенергията. Поради тази причина критериите за устойчивост следва да се прилагат към всички течни горива от биомаса.

(68) Европейският съвет от март 2007 г. прикани Комисията да направи предложение за цялостна директива за използването на всички възобновяеми източници на енергия, която да съдържа критерии и разпоредби, целящи да осигурят устойчиво снабдяване и използване на биоенергията. Такива критерии за устойчивост следва да съставляват съгласувана част от една по-широка схема, обхващаща не само биогоривата, а и всички течни горива от биомаса. Ето защо такива критерии за устойчивост следва да бъдат включени в настоящата директива. За да се гарантира последователен подход между енергийната политика и политиката в областта на околната среда и за да се избегнат допълнителни разходи за предприятията, както и несъответствия в екологичните норми поради прилагане на непоследователен подход, е от съществено значение да се предвидят същите критерии за устойчивост за използването на биогорива, използвани за целите на настоящата директива, от една страна, и за целите на Директива 98/70/ЕО, от друга. По същите причини двойното отчитане следва да се

избягва в този контекст. Освен това Комисията и компетентните национални органи следва да координират действията си в рамките на комитет, специално отговорен за аспектите на устойчивостта. През 2009 г. Комисията следва да преразгледа също така възможното включване на други приложения на биомасата, както и условията за такова включване.

(69) Нарастващото в световен мащаб търсене на биогорива и течни горива от биомаса и предвидените в настоящата директива стимули за тяхното използване не следва да водят до насърчване разрушаването на зони на биоразнообразие. Тези изчерпаеми ресурси, признати в различни международни правни инструменти като ценни за човечеството, следва да бъдат запазени. Освен това за потребителите в Общността не би било морално приемливо, че тяхното увеличено потребление на биогорива и течни горива от биомаса би могло да води до разрушаване на зони на биоразнообразие. По тези причини е необходимо да се установят критерии за устойчивост, които да гарантират, че биогоривата и течните горива от биомаса могат да бъдат обект на стимули само когато може да се гарантира, че те не произхождат от зони на биоразнообразие или в случаите на зони, които са определени за опазване на природата или за опазване на редки, под заплахата или застрашени екосистеми или видове — че производството на суровините не променя предназначението на зоните, за което съответният компетентен орган представя доказателства. Съгласно установените критерии за устойчивост гората следва да се смята за зона на биоразнообразие, когато е девствена гора в съответствие с определението, използвано от Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) в нейната оценка на световните горски ресурси, която страните в цял свят използват, за да отчетат площите с девствени гори, или когато е защитена с национални закони за опазване на природата. Следва да се включват и зони, в които се събират недървесни горски продукти, при условие че човешкото въздействие е слабо. Другите видове гори съгласно определението на ФАО, като променени естествени гори, полуестествени гори и насаждения, не следва да се смятат за девствени гори. Освен това, като се има предвид високата степен на биоразнообразие на някои затревени зони както в умерения, така и в тропичния пояс, включително саваните, степите, храсталаците и прериите, биогоривата, произведени от суровини с произход от такива земи, следва да не могат да се ползват от предвидените в настоящата директива стимули. Комисията следва да установи подходящи критерии и/или географски обхват за определянето на затревените зони с висока степен на биоразнообразие съгласно наличните най-подходящи научни данни и приложимите международни стандарти.

(70) Ако територии с високо съдържание на въглерод в почвата или растителността бъдат преобразувани за отглеждане на суровини за биогорива или за течни горива от биомаса, част от натрупаното въглеродно съдържание ще попадне в атмосферата и ще доведе до образуването на въглероден диоксид. Произтичащото отрицателно въздействие на парникови газове може да неутрализира положителното въздействие на парникови газове от биогорива или на течни горива от биомаса, като в някои случаи може дори да го надхвърли с голяма разлика. Ето защо при изчисляване на намалението на емисиите на парникови газове в резултат от използване на биогорива или на течни горива от биомаса следва да бъдат отчитани всички въглеродни последици от такова преобразуване. Това е необходимо, за да се гарантира, че при изчисляването на намалението на емисии на парникови газове са отчетени всички въглеродни последици от използването на биогорива или на течни горива от биомаса.

(71) При изчисляване въздействието на емисиите на парникови газове при преобразуването на земи икономическите оператори следва да могат да ползват актуални стойности за въглеродните запаси, свързани с използването на въпросните земи, и за използването на земите след преобразуването. Те следва също така да могат да ползват стандартни стойности. Работата на Междуправителствената експертна група по изменение на климата е подходящата основа за такива стандартни стойности. Тази работа понастоящем не е изразена под такава форма, че да бъде непосредствено прилагана от икономическите оператори. Следователно Комисията следва да предоставя насоки, като се основава на тази работа, които да послужат за основа при изчисляването на промените във въглеродните запаси за целите на настоящата директива, включително такива промени по отношение на залесени зони с покритие от короните между 10 и 30 %, савани, храсталаци и прерии.

(72) Уместно е Комисията да разработи методики с оглед оценка на въздействието от дренажа на торфищата върху емисиите на парникови газове.

(73) Земи не следва да бъдат преобразувани в земи за производство на биогорива, ако отделянето на въглерод не би могло — в разумен срок, предвид неотложната необходимост от противодействие на изменението на климата — да бъде компенсирано с намаление на емисиите на парникови газове, произтичащи от производство на биогорива и течни горива от биомаса. По този начин би могло да се избегне ненужно

натоварване на икономическите оператори с обременителни проучвания, както и преобразуването на земи с високи въглеродни запаси, които биха се оказали неподходящи за отглеждане на суровини за биогорива и за течни горива от биомаса. Описът на въглеродните запаси в почвите в целия свят показва, че в тази категория следва да бъдат включени мочурливите и трайно залесените зони с покритие на короните над 30 %. Залесените области с покритие на короните между 10 и 30 % следва също да бъдат включени, освен ако се предостави доказателство, че техните въглеродни запаси са прекалено ниски, за да оправдаят преобразуването им съгласно посочените в настоящата директива правила. По отношение на мочурливите зони се взема предвид определението, установено в Конвенцията относно мочурливите зони с международна значимост, особено като хабитат на водни птици, приета на 2 февруари 1971 г. в Рамсар.

(74) Стимулите, предвидени в настоящата директива, ще насърчат увеличаването на производството на биогорива и течни горива от биомаса в целия свят. Когато биогоривата и течните горива от биомаса са произведени от суровини с произход в рамките на Общността, те също така следва да отговарят на общностните екологични изисквания за селското стопанство, включително и тези относно защитата на качеството на подпочвените и повърхностните води, и на социалните изисквания. Съществуват обаче опасения, че при производството на биогорива и течни горива от биомаса в определени трети държави не се спазват минималните екологични или социални изисквания. За да се стимулира устойчивото производство на биогорива и течни горива от биомаса, е подходящо да се насърчава сключването на многостранни и двустранни споразумения, както и установяването на доброволни международни или национални схеми, които да включват основните екологични и социални аспекти. Когато не съществуват подобни споразумения или схеми, държавите-членки следва да изискват от икономическите оператори да изготвят доклади във връзка с това.

(75) Изискванията за схема за устойчивост на енергийните приложения на биомасата, различни от биогоривата и от течните горива от биомаса, следва да бъдат анализирани от Комисията през 2009 г., като се отчете необходимостта от управление на ресурсите от биомаса по устойчив начин.

(76) Критериите за устойчивост ще дадат резултат, само ако доведат до промяна в поведението на участниците на пазара. Тези промени ще настъпят, само ако отговарящите на тези критерии биогорива и течни горива от биомаса получават ценова премия в сравнение с неотговарящите на критериите горива. Съгласно метода на масов баланс за проверка на съответствието съществува физическа зависимост между производството на биогорива и течни горива от биомаса, отговарящи на критериите за устойчивост, и потреблението на такива горива в Общността, което създава баланс между предлагането и търсенето и осигурява по-голяма ценова премия в сравнение със системите, в които няма такава зависимост. Следователно, за да може биогоривата и течните горива от биомаса, отговарящи на критериите за устойчивост, да се продават на по-висока цена, следва да се използва методът на масов баланс, за да се проверява съответствието. Това следва да поддържа целостта на системата, като в същото време избягва прекомерно натоварване на промишлеността. Въпреки това следва да бъдат проучени и други методи за проверка.

(77) Когато е уместно, Комисията следва надлежно да вземе предвид оценката на екосистемите за хилядолетието, в която се съдържат полезни сведения за запазването поне на тези зони, които предоставят основни услуги за екосистеми в критични ситуации, като например защита на речни басейни и ерозионен контрол.

(78) Уместно е да се наблюдава въздействието от отглеждането на биомаса, например при промени в земеползването, включително преместване, внасянето на агресивно разпространяващи се чужди растителни видове и други въздействия върху биоразнообразието, както и въздействия върху производството на храни и местното благосъстояние. Комисията следва да вземе предвид всички съответни източници на информация, включително картата на глада на ФАО. Използването на биогорива следва да се насърчава по начин, който спомага за по-голямата селскостопанска производителност и използването на деградирала земя.

(79) В интерес на Общността е да се насърчава разработването на многостранни и двустранни споразумения и на доброволни международни и национални схеми, задаващи стандарти за производство по устойчив начин на биогорива и на течни горива от биомаса, както и за удостоверяване, че производството на биогорива и на течни горива от биомаса съответства на тези стандарти. За тази цел следва да бъдат въведени разпоредби, даващи възможност да се признае, че тези споразумения или схеми предоставят надеждни доказателства и данни, при условие че схемите съответстват на адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо

одитиране.

(80) Необходимо е да се въведат ясни правила за изчисляване на емисиите на парникови газове от биогорива и от течни горива от биомаса, както и съответните сравнителни стойности при използването на изкопаеми горива.

(81) Страничните продукти от производството и използването на горивата следва да бъдат отчитани при изчисляване на емисиите на парникови газове. Методът на заместването е подходящ за целите на анализа на цялостната политика в тази област, но не и за целите на регулирането на отделни икономически оператори и отделни партии транспортни горива. В тези случаи най-подходящ за използване е методът на разпределение на енергията, защото той е лесно приложим, предсказуем във времето, свежда до минимум контрапродуктивните стимули и дава резултати, които по принцип са сравними с порядъка на резултатите, получавани по метода на заместването. За целите на анализа на цялостната политика Комисията следва в своите доклади да предоставя и резултатите, получени по метода на заместването.

(82) За да се избегне непропорционалната административна тежест, следва да бъде изготвен списък от приети стойности за най-често срещаните начини на производство на биогорива и този списък следва да бъде актуализиран и разширяван при наличието на допълнителни надеждни данни. Икономическите оператори следва винаги да имат право да им бъде признавано установеното по този списък ниво на намаление на емисиите на парникови газове по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса. Когато стойността по подразбиране на намалението на емисиите на парникови газове за даден начин на производство е по-ниска от минималното ниво, от производителите, желаещи да докажат, че спазват това минимално ниво, следва да се изисква да покажат, че действителните емисии при техния производствен процес са по-ниски от използваните за изчисление на приетите стойности.

(83) Необходимо е данните, използвани за изчисление на тези приети стойности, да се получават от независими научни експертни източници и да се актуализират в съответствие с напредъка на работата на тези източници. Комисията следва да насърчава тези източници в работата си по актуализирането да разгледат и емисиите при отглеждането на култури, последиците от регионалните и климатичните условия, последиците от отглеждането на култури чрез използване на методи на устойчиво и екологично чисто селскостопанско производство, както и научен принос на производителите в рамките на Общността и от трети държави, както и на гражданското общество.

(84) За да се избегне насърчаването на отглеждане на суровини за биогорива и за течни горива от биомаса на места, където това ще доведе до големи емисии на парникови газове, използването на приети стойности за отглеждане на култури следва да бъде ограничено до региони, където такъв ефект може да бъде изключен с висока степен на надеждност. За да се избегне непропорционалната административна тежест обаче, е уместно държавите-членки да установят национални или регионални средни стойности за емисии при отглеждането на култури, включително при използването на торове.

(85) Търсенето на селскостопански продукти се увеличава в световен план. Част от отговора на това растящо търсене ще бъде увеличаването на площта на земеделските земи. Възстановяването на земи със силно влошено качество или силно замърсени, които поради това в сегашното си състояние не могат да се използват за селскостопански цели, е един от начините да се увеличат площите за отглеждане. Тъй като насърчаването на биогоривата и течните горива от биомаса ще увеличи търсенето на селскостопански продукти, в схемата за устойчивост следва да се насърчава използването на възстановени земи с влошено качество. Дори и самите биогорива да са направени от суровини от вече обработваема земя, нетното увеличение на търсенето на култури, причинено от поощряването на използването на биогорива, може да доведе до нетно увеличение на добивната площ. Това може да се случи в земи с високи въглеродни запаси и в такъв случай би могло да се наблюдава вредно отделяне на въглерод. С цел да се смекчи този риск, е подходящо да се въведат придружаващи мерки за насърчаване на повишаването на темпа на растеж на продуктивността в засети земи, използването на земя с влошено качество, както и приемането на изисквания за устойчивост, сравними с тези, установени в настоящата директива за потребление на биогорива в Общността, в други държави с потребление на биогорива. Комисията следва да разработи конкретна методика, за да се намалят до минимум емисиите на парникови газове, дължащи се на непряка промяна на земеползването. За тази цел Комисията следва да анализира, на основата на най-добрите налични научни доказателства, по-специално включването на коефициент за непряка промяна на земеползването при изчислението на емисиите на парникови газове и

нуждата да бъде стимулирана устойчивостта на биогоривата по отношение на непряката промяна на земеползването. При разработването на тази методика Комисията следва да разгледа, *inter alia*, потенциалните последици за непряка промяна на земеползването в резултат на биогоривата, които са произведени от нехранителни целулозни материали и от лигноцелулозни материали.

(86) За да стане възможно постигането на адекватен пазарен дял на биогоривата, е необходимо да се осигури присъствието на пазара на такива смеси на биодизел и дизелово гориво, които са с по-високо съдържание на биодизел в сравнение с посоченото в европейския стандарт EN590/2004.

(87) За да се осигури постигането на търговска жизнеспособност за такива видове биогорива, които са свързани с разнообразяване на набора от суровини, тези биогорива следва да получат допълнителна тежест в рамките на националните задължения по отношение на биогоривата.

(88) Необходимо е да се докладва редовно с цел да се осигури непрекъснато насочване на вниманието към напредъка в развитието на енергията от възобновяеми източници на национално и общностно равнище. Необходимо е да се изисква използването на хармонизиран модел за националните планове за действие по отношение на енергия от възобновяеми източници, които държавите-членки следва да представят. Такива планове могат да включват очаквани разходи и ползи от предвидените мерки, мерки, свързани с наложителното разширяване и/или укрепване на съществуващата мрежова инфраструктура, очаквани разходи и ползи от разработването на енергия от възобновяеми източници над нивата, зададени с индикативната крива, информация относно националните схеми за подпомагане и информация относно използването на енергия от възобновяеми източници в нови или ремонтирани сгради.

(89) При съставянето на своите схеми за подпомагане държавите-членки може да насърчават използването на такива биогорива, които осигуряват допълнителни ползи — включително ползите на разнообразяване на суровините в случаите на биогорива, произвеждани от отпадъци, от остатъци, от нехранителни целулозни материали, от лигноцелулозни материали и от водорасли, както и от неполивни растения, отглеждани в безводни области с цел борба срещу опустиняването, като бъде отчетена разликата в себестойността на произведената енергия при използването на традиционни биогорива — от една страна, и на тези видове биогорива, които са свързани с допълнителни странични ползи — от друга страна. Държавите-членки могат да насърчават инвестициите за научни изследвания и разработване на тези и други видове технологии за енергия от възобновяеми източници, които се нуждаят от време, за да станат конкурентноспособни.

(90) При изпълнението на настоящата директива следва да се отчетат, където е приложимо, разпоредбите на Конвенцията за достъп до информация, обществено участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда, по-специално така, както са въведени чрез Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда[16].

(91) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията [17].

(92) По-специално на Комисията следва да се предостави правомощие за адаптиране на методологичните принципи и стойности, необходими за оценяване дали са изпълнени критериите за устойчивост по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса, за адаптиране на енергийното съдържание на транспортните горива в съответствие с техническия и научния напредък, за установяване на критерии и географски обхвати за определяне на високо биоразнообразни пасища и за установяване на подробни определения за тежко деградирала или замърсена земя. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

(93) Разпоредбите на Директива 2001/77/ЕО и Директива 2003/30/ЕО, които се припокриват с разпоредбите на настоящата директива, следва да бъдат заличени, считано от най-късния възможен момент за транспониране на настоящата директива. Разпоредбите, които се отнасят до цели и докладване за 2010 г., следва да останат в сила до края на 2011 г. По тези причини е необходимо да бъдат съответно изменени Директива 2001/77/ЕО и Директива 2003/30/ЕО.

(94) Доколкото мерките, предвидени в членове 17—19, също така въздействат върху функционирането на вътрешния пазар чрез хармонизиране на критериите за устойчивост за биогоривата и течните горива от биомаса с оглед на отчитането на целите по настоящата директива и по този начин улесняват, в съответствие с член 17, параграф 8, търговията между държавите-членки с биогорива и течни горива от биомаса, които отговарят на тези условия, тези разпоредби се основават на член 95 от Договора.

(95) Схемата за устойчивост не следва да пречат държавите-членки да отчитат в своите национални схеми за подпомагане по-високите производствени разходи за биогоривата и горивата от биомаса, които създават ползи, надхвърлящи установените в схемата минимални стойности.

(96) Доколкото общите цели на настоящата директива, а именно постигане до 2020 г. на 20-процентен дял на енергия от възобновяеми източници от брутното крайно потребление на енергия на Общността, както и на 10-процентен дял на енергията от възобновяеми източници от потреблението на енергия в транспорта във всяка държава-членка, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно поради мащаба на действието могат да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(97) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество [18] държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, които, доколкото е възможно, илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1 Предмет и приложно поле

Настоящата директива установява обща рамка за насърчаването на енергията от възобновяеми източници. С нея се задават задължителни национални цели за общия дял на енергия от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия, както и за дела на енергията от възобновяеми източници в транспорта. Тя установява правила относно статистическите прехвърляния между държави-членки, съвместните проекти между държави-членки и с трети държави, гаранциите за произход, административните процедури, информацията и обучението и достъпа до електроенергийната мрежа за енергията от възобновяеми източници. В нея са установени и критерии за устойчивост на биогоривата и течните горива от биомаса.

Член 2 Определения

За целите на настоящата директива се прилагат определенията в Директива 2003/54/ЕО.

Прилагат се и следните определения:

а) „енергия от възобновяеми източници“ означава енергия от възобновяеми неизкопаеми източници, а именно вятърна, слънчева, аеротермална, геотермална, хидротермална и океанска енергия, водноелектрическа енергия,

биомаса, сметищен газ, газ от пречиствателни инсталации за отпадни води и биогазове;

б) „аеротермална енергия“ означава енергия, съхранявана под формата на топлина в атмосферния въздух;

в) „геотермална енергия“ означава енергия, съхранявана под формата на топлина под повърхността на твърдата почва;

г) „хидротермална енергия“ означава енергия, съхранявана под формата на топлина в повърхностните води;

д) „биомаса“ означава биоразградимата част на продукти, отпадъци и остатъци от биологичен произход от селското стопанство (включително растителни и животински вещества), горското стопанство и свързаните с тях промишлености, включително рибно стопанство и аквакултури, както и биоразградимата част на промишлени и битови отпадъци;

е) „брутно крайно потребление на енергия“ означава енергийните продукти, доставяни за енергийни цели на промишлеността, транспорта, домакинствата, услугите, включително обществените услуги, селското стопанство, горското стопанство и рибното стопанство, включително потреблението на електроенергия и топлинна енергия от енергийния сектор за целите на производството на електроенергия и топлинна енергия и включително загубите при разпределението и преноса на електроенергия и топлинна енергия;

ж) „местни топлофикационни системи“ или „местни охладителни системи“ означава разпределението на термоенергия под формата на пара, гореща вода или охладени течности от централен източник за производството им, по мрежа до множество сгради или обекти, за използване за отопление, технологична топлина или охлаждане;

з) „течни горива от биомаса“ означава течни горива за енергийни цели, различни от тези за транспорт, включително за електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, произведени от биомаса;

и) „биогорива“ означава течни или газообразни горива в транспорта, произведени от биомаса;

й) „гаранция за произход“ означава електронен документ, който служи единствено като доказателство пред краен потребител, че определен дял или количество енергия е произведено от възобновяеми източници съгласно изискванията на член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО;

к) „схема за подпомагане“ означава всеки инструмент, схема или механизъм, прилагани от държава-членка или група държави-членки, които насърчават използването на енергия от възобновяеми източници чрез намаляване на себестойността на тази енергия, увеличаване на цената, на която може да бъде продадена, или увеличаване, посредством задължение за енергия от възобновяеми източници или по друг начин, на обема на покупките на такава енергия. Това включва, но не се ограничава до инвестиционни помощи, данъчни облекчения или намаления, връщане на платени данъци, схеми за подпомагане на задължението за използване на възобновяеми източници на енергия, включително тези, при които се използват зелени сертификати, и схеми за пряко ценово подпомагане, включително преференциални тарифи и премийни плащания;

л) „задължение за енергия от възобновяеми източници“ означава национална схема за подпомагане, изискваща от производителите на енергия да включат определен дял енергия от възобновяеми източници в своето производство, изискваща от доставчиците на енергия да включат в своите доставки определен дял енергия от възобновяеми източници или изискваща от потребителите на енергия да включат определен дял енергия от възобновяеми източници в своето потребление. Това включва схеми, съгласно които такива изисквания могат да бъдат изпълнени чрез използване на зелени сертификати;

м) „действителна стойност“ означава намалението на емисии на парникови газове на някои или всички етапи на конкретен процес на производство на биогорива, изчислено според методиката, предвидена в приложение V, част B;

н) „типична стойност“ означава прогноза за представителното намаление на емисиите на парникови газове за конкретен начин на производство на биогорива;

о) „приета стойност“ означава стойност, получена от типична стойност чрез прилагане на предварително определени коефициенти, която при определените в настоящата директива обстоятелства може да бъде

използвана вместо действителната стойност.

Член 33адължителни общи национални цели и мерки за използване на енергия от възобновяеми източници

1. Всяка държава-членка гарантира, че нейният дял на енергия от възобновяеми източници, изчислен в съответствие с разпоредбите на членове 5—11, в брутното крайно потребление на енергия през 2020 г. е най-малко равен на нейната обща национална цел за дела на енергията от възобновяеми източници през тази година, посочен в третата колона на таблицата от приложение I, част А. Такива задължителни общи национални цели съответстват на цел от най-малко 20-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия в Общността през 2020 г. За да се постигнат по-лесно целите, установени в настоящия член, всяка държава-членка популяризира и насърчава енергийната ефективност и енерго-спестяването.

2. Държавите-членки въвеждат ефективно определени мерки, предназначени да гарантират, че делът на енергията от възобновяеми източници се равнява на или надвишава посочения дял в индикативната крива, съдържаща се в приложение I, част Б.

3. За да постигнат целите по параграфи 1 и 2 от настоящия член, държавите-членки може, *inter alia*, да прилагат следните мерки:

а) схеми за подпомагане;

б) мерки на сътрудничество между различните държави-членки и с трети държави за постигането на техните общи национални цели в съответствие с членове 5—11.

Без да се засягат разпоредбите на членове 87 и 88 от Договора, държавите-членки имат право да решат, в съответствие с членове 5—11 от настоящата директива, до каква степен да подпомагат енергия от възобновяеми източници, произведена в друга държава-членка.

4. Всяка държава-членка гарантира, че през 2020 г. делът на енергията от възобновяеми източници във всички видове транспорт се равнява поне на 10 % от крайното потребление на енергия в транспорта в тази държава-членка.

За целите на настоящия параграф се прилагат следните разпоредби:

а) за изчисляването на знаменателя, т.е. общото потребление на енергия в транспорта по смисъла на първа алинея, се отчитат единствено бензинът, дизеловото гориво, биогоривата, потребени в пътния или железопътния транспорт, и електроенергията;

б) за изчисляването на числителя, т.е. потреблението на енергия от възобновяеми източници в транспорта по смисъла на първа алинея, се отчитат всички видове енергия от възобновяеми източници, потребени във всички видове транспорт;

в) за изчисляването на приноса на електроенергията, произведена от възобновяеми източници и потребявана във всички видове електрически превозни средства по смисъла на букви а) и б), държавите-членки могат да избират да използват или средния дял на електроенергията от възобновяеми източници в Общността, или дела на електроенергията от възобновяеми източници в съответната държава-членка, измерен две години преди въпросната година. Освен това за изчисляването на потребената електроенергия от възобновяеми източници от електрически пътни превозни средства се счита, че това потребление е равно на 2,5 пъти енергийното съдържание на вложената електроенергия от възобновяеми източници.

До 31 декември 2011 г. Комисията представя, по целесъобразност, предложение, което позволява при

определени условия да се отчита цялото количество електроенергия от възобновяеми източници, използвана за храненето на всички видове електрически превозни средства.

До 31 декември 2011 г. Комисията представя също така, по целесъобразност, предложение за методика за изчисление на приноса на водород, който произхожда от възобновяеми източници, в общия горивен състав.

Член 4 Национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници

1. Всяка държава-членка приема национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници. В националните планове за действие относно енергията от възобновяеми източници се определят националните цели на държавите-членки за дела на енергията от възобновяеми източници, потребена в транспорта, производството на електроенергия, на топлинна енергия и енергия за охлаждане през 2020 г., като се вземат предвид последиците от други мерки на политики, свързани с енергийната ефективност, върху крайното потребление на енергия, както и подходящи мерки за постигане на тези общи национални цели, включително сътрудничество между местни, регионални и национални органи, планирани статистически прехвърляния или съвместни проекти, национални политики за разработване на съществуващите ресурси от биомаса и мобилизиране на нови ресурси от биомаса за различни приложения, както и мерки, които да се предприемат за изпълнение на изискванията на членове 13—19.

До 30 юни 2009 г. Комисията приема образец за националните планове за действие относно енергията от възобновяеми източници. Този образец включва минималните изисквания, установени в приложение VI. Държавите-членки спазват този образец при представяне на техните национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници.

2. Държавите-членки нотифицират на Комисията своите национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници най-късно до 30 юни 2010 г.

3. Шест месеца преди да изтече срокът за представяне на националния план за действие относно енергията от възобновяеми източници, всяка държава-членка публикува и нотифицира на Комисията прогнозен документ, в който се посочват:

а) очакваното свръхпроизводство на енергия от възобновяеми източници в сравнение с индикативната крива, което може да се прехвърли на други държави-членки в съответствие с членове 6—11, както и прогнозният ѝ потенциал за съвместни проекти до 2020 г.; и

б) прогнозното търсене на енергия от възобновяеми източници до 2020 г., което ще бъде задоволено по начини, различни от вътрешно производство.

Тази информация може да включва елементи, свързани с разходите и ползите, както и с финансирането. Прогнозните данни се актуализират в докладите на държавите-членки, както е предвидено в член 22, параграф 1, букви л) и м).

4. Държава-членка, чийто дял на енергия от възобновяеми източници спадне под индикативната крива през непосредствено предхождания двегодишен период, установен в приложение I, част Б, представя на Комисията изменен национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници до 30 юни на следващата година, в който се определят подходящи и пропорционални мерки за привеждане в съответствие в разумен срок на дела с индикативната крива в приложение I, част Б.

Ако държавата-членка не е в съответствие с индикативната крива само в ограничена степен, Комисията може, като надлежно отчете текущите и бъдещите мерки, предприети от държавата-членка, да приеме решение за освобождаване на държавата-членка от задължението за представяне на изменен национален план за действие

относно енергията от възобновяеми източници.

5. Комисията оценява националните планове за действие относно енергията от възобновяеми източници, по-специално адекватността на мерките, предвидени от държавите-членки в съответствие с член 3, параграф 2. В отговор на национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници или на изменен национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници Комисията може да издаде препоръка.

6. Комисията изпраща на Европейския парламент националните планове за действие относно енергията от възобновяеми източници и прогнозните документи във вида, в който същите са публикувани на платформата за прозрачност, посочена в член 24, параграф 2, както и евентуални препоръки, посочени в параграф 5 от настоящия член.

Член 5Изчисляване на дела на енергия от възобновяеми източници

1. Брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници във всяка държава-членка се изчислява като сбор от:

а) брутното крайно потребление на електроенергия от възобновяеми източници;

б) брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници за топлинна енергия и енергия за охлаждане; и

в) крайното потребление на енергия от възобновяеми източници в транспорта.

Газ, електроенергия и водород от възобновяеми източници се отчитат само веднъж при изчислението на дела на брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници по първа алинея, буква а), б) или в).

При условията на член 17, параграф 1, втора алинея не се отчитат биогорива и течни горива от биомаса, които не отговарят на критериите за устойчивост, посочени в член 17, параграфи 2—6.

2. Когато държава-членка счита, че поради непреодолима сила ѝ е невъзможно да спази дела си на енергия от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия през 2020 г., посочен в третата колона от таблицата в приложение I, тя възможно най-бързо информира Комисията за това. Комисията приема решение дали е доказано наличието на непреодолима сила. Когато Комисията реши, че е доказано наличието на непреодолима сила, тя решава каква корекция да бъде направена в брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници в тази държава-членка за 2020 г.

3. За целите на параграф 1, буква а) брутното крайно потребление на електроенергия от възобновяеми източници се изчислява като количеството електроенергия, произведено в държава-членка от възобновяеми източници на енергия, с изключение на електроенергията в помпено-акумулиращи водноелектрически централи, произведена от предварително изпомпана на горното ниво вода.

По отношение на централите с няколко вида горива, които използват както възобновяеми, така и конвенционални източници на енергия, се взема предвид само електроенергията, произведена от възобновяеми източници. За целите на този вид изчисление приносът на всеки източник на енергия се изчислява въз основа на неговото енергийно съдържание.

Електроенергията, произведена от водноелектрически централи и съоръжения за вятърна енергия, се отчита в съответствие с правилата за нормализация, посочени в приложение II.

4. За целите на параграф 1, буква б) от настоящия член брутното крайно потребление на енергия от

възобновяеми източници за топлинна енергия и енергия за охлаждане се изчислява като количеството енергия за местни топлофикационни и охладителни системи, произведено в държава-членка от възобновяеми източници, плюс потреблението на друга енергия от възобновяеми източници в промишлеността, домакинствата, услугите, селското стопанство, горското стопанство и рибното стопанство, за отопление, охлаждане и преработване.

По отношение на централите с няколко вида горива, които използват възобновяеми и конвенционални източници на енергия, се отчита само топлинната енергия и енергията за охлаждане, произведена от възобновяеми източници на енергия. За целите на това изчисление приносът на всеки източник на енергия се изчислява въз основа на неговото енергийно съдържание.

Аеротермална, геотермална и хидротермална топлинна енергия, усвоена от термопомпи, се отчита за целите на параграф 1, буква б), при условие че крайното производство на енергия значително надхвърля вложената първична енергия, необходима за задвижване на термопомпите. Количеството топлинна енергия, което се счита за енергия от възобновяеми източници за целите на настоящата директива, се изчислява в съответствие с методиката, установена в приложение VII.

Топлинната енергия, генерирана от пасивни енергийни системи, благодарение на които се постига по-малко енергийно потребление по пасивен път, чрез конструкцията на сградата или в резултат на топлинна енергия, генерирана от невъзобновяеми източници, няма да бъде отчитана за целите на параграф 1, буква б).

5. Енергийното съдържание на транспортните горива, включени в списъка в приложение III, следва да бъде отчитано със стойностите, посочени в същото приложение. Приложение III може да бъде адаптирано към техническия и научния прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

6. Делът на енергията от възобновяеми източници се изчислява, като брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници се раздели на брутното крайно потребление на енергия от всички източници на енергия и резултатът се изрази в проценти.

За целите на първа алинея сумата, посочена в параграф 1, се коригира в съответствие с разпоредбите на членове 6, 8, 10 и 11.

При изчисляване на брутното крайно потребление на енергия на държава-членка с оглед измерване на спазването на целите и индикативната крива, установени в настоящата директива, количество енергия, потребено във въздухоплаването, се счита, че не е повече от 6,18 % в пропорционално изражение от брутното крайно потребление на енергия на съответната държава-членка. За Кипър и Малта количеството енергия, потребено във въздухоплаването, се счита, че не е повече от 4,12 % в пропорционално изражение от брутното крайно потребление на енергия на тези държави-членки.

7. При изчислението на дела на енергията от възобновяеми източници се използват методиката и определенията, посочени в Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор [19].

Държавите-членки гарантират, че статистическите данни, използвани при изчисляването на тези отрасли и общи дялове, съответстват на статистическите данни, докладвани на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 1099/2008.

Член 6 Статистически прехвърляния между държави-членки

1. Държавите-членки може да се споразумеят и да постигнат договорености за статистическото прехвърляне на

конкретно количество енергия от възобновяеми източници от една държава-членка към друга. Прехвърленото количество се:

а) изважда от количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита, с цел да се определи степента на спазване на изискванията на член 3, параграфи 1 и 2 от страна на държавата-членка, която извършва прехвърлянето; и

б) прибавя към количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита, с цел да се определи степента на спазване на изискванията на член 3, параграфи 1 и 2 от страна на държавата-членка, която приема прехвърлянето.

Статистическото прехвърляне не засяга постигането на националната цел на държавата-членка, извършваща прехвърлянето.

2. Договореностите, посочени в параграф 1, може да имат действие за една или повече години. Комисията бива уведомена за тези договорености най-късно три месеца след края на всяка година, през която те действат. Изпратената до Комисията информация включва количеството и цената на въпросната енергия.

3. Прехвърлянето поражда действие единствено след като всички участващи в прехвърлянето държави-членки са нотифицирали Комисията за него.

Член 7 Съвместни проекти между държавите-членки

1. Две или повече държави-членки може да си сътрудничат по всички видове съвместни проекти, свързани с производството на електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници. В това сътрудничество може да участват частни оператори.

2. Държавите-членки нотифицират Комисията относно дела или количеството на електроенергия, топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, произведена по съвместен проект на тяхна територия, който е въведен в експлоатация след 25 юни 2009 г., или чрез увеличена мощност на инсталация, която е била реконструирана след тази дата, който дял или количество следва да се разглежда като част от общите национални цели на друга държава-членка, с цел да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива.

3. В нотификацията, посочена в параграф 2:

а) се описва планираната инсталация или се посочва реконструираната инсталация;

б) се уточнява делът или количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане, произведена от инсталацията, който следва да се разглежда като част от общата национална цел на друга държава-членка;

в) се посочва държавата-членка, в полза на която се прави нотификацията; и

г) се уточнява периодът, в цели календарни години, през който електроенергията или топлинната енергия, или енергията за охлаждане, произведени от инсталации за енергия от възобновяеми източници, следва да се разглежда като част от общата национална цел на другата държава-членка.

4. Периодът, определен в параграф 3, буква г), не продължава след 2020 г. Даден съвместен проект може да продължи след 2020 г.

5. Направената съгласно настоящия член нотификация не се променя или оттегля без общото съгласие на държавата-членка, която извършва нотификацията, и държавата-членка, посочена в съответствие с параграф 3,

буква в).

Член 8 Последници от съвместни проекти между държавите-членки

1. В срок до три месеца след края на всяка година, попадаща в периода, определен в член 7, параграф 3, буква г), държавата-членка, която е направила нотификацията по член 7, изготвя уведомление, в което посочва:

а) общото количество електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане, произведено през годината от възобновяеми източници на енергия от инсталацията, за която се отнася нотификацията по член 7; и

б) общото количество електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане, произведено през годината от възобновяеми източници на енергия от същата инсталация, което следва да се разглежда като част от общата национална цел на друга държава-членка в съответствие с условията на нотификацията.

2. Нотифициращата държава-членка изпраща уведомлението до държавата-членка, в полза на която е направена нотификацията, и до Комисията.

3. С цел да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива относно общите национални цели, количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници на енергия, за което се отнася нотификацията в съответствие с параграф 1, буква б):

а) се изважда от количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, което се отчита, за да се определи степента на спазване на изискванията от страна на държавата-членка, изготвила уведомлението по параграф 1; и

б) се прибавя към количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, което се отчита, за да се определи степента на спазване на изискванията от страна на държавата-членка, получила нотификацията в съответствие с параграф 2.

Член 9 Съвместни проекти между държавите-членки и трети държави

1. Една или повече държави-членки може да си сътрудничат с една или повече трети държави по всички видове съвместни проекти относно производството на електроенергия от възобновяеми източници. В такова сътрудничество може да участват частни оператори.

2. Електроенергия от възобновяеми източници, произведена в трета държава, се отчита единствено с цел да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива относно общите национални цели, ако са спазени следните условия:

а) електроенергията се консумира в Общността — изискване, което се счита за изпълнено, когато:

и) всички отговорни оператори на преносни системи в държавата по произход, държавата по местоназначение и, ако е уместно, всяка транзитна трета държава надлежно са определили количество електроенергия, съответстващо на отчетената електроенергия, което да се използва за съответния им дял от междусистемния

капацитет;

ii) отговорният оператор на преносна система надлежно е регистрирал количество електроенергия, съответстващо на отчетената електроенергия, в частта на Общността по отношение на даден междусистемен електропровод; и

iii) определеният капацитет и производството на електроенергия от възобновяеми източници от инсталацията, посочена в параграф 2, буква б), се отнасят за същия период от време;

б) електроенергията е произведена от новопостроена инсталация, която е въведена в експлоатация след 25 юни 2009 г., или от увеличена мощност на инсталация, която е била реконструирана след тази дата, в рамките на съвместен проект съгласно параграф 1; и

в) количеството на произведената и изнесена електроенергия не е било обект на подпомагане по схема за подпомагане на трета държава, различно от инвестиционна помощ, предоставена за инсталацията.

3. За целите на член 5 държавите-членки може да поискат от Комисията да се отчете електроенергията от възобновяеми източници, произведена и потребена в трета държава, в контекста на изграждането на междусистемна връзка с много продължителен период на изпълнение между държава-членка и трета държава, ако са изпълнени следните условия:

а) изграждането на междусистемната връзка е започнало до 31 декември 2016 г.;

б) не е възможно междусистемната връзка да бъде въведена в експлоатация до 31 декември 2020 г.;

в) възможно е междусистемната връзка да бъде въведена в експлоатация до 31 декември 2022 г.;

г) след нейното въвеждане в експлоатация междусистемната връзка ще се използва за износ в Общността, в съответствие с параграф 2, на електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия;

д) това искане се отнася до съвместен проект, който отговаря на критериите, посочени в параграф 2, букви б) и в), и ще използва междусистемната връзка след нейното въвеждане в експлоатация, както и до количество електроенергия, което не е по-голямо от количеството, което ще се изнася за Общността след въвеждането в експлоатация на междусистемната връзка.

4. Делът или количеството електроенергия, произведена от инсталация на територията на трета държава, който дял или количество следва да се разглежда като част от общата национална цел на една или повече държави-членки, за да се определи степента на спазване на член 3, се нотифицира на Комисията. Когато е засегната повече от една държава-членка, на Комисията се нотифицира разпределянето на този дял или количество между държавите-членки. Този дял или количество не надвишава дела или количеството, което реално е изнесено за Общността и е потребено в нея, като отговаря на количеството, посочено в параграф 2, буква а), подточки i) и ii) от настоящия член, и на условията, определени в параграф 2, буква а). Нотификацията се извършва от всяка една държава-членка, към чиято обща национална цел следва да се причисли делът или количеството електроенергия.

5. В нотификацията, посочена в параграф 4:

а) се описва планираната инсталация или се посочва реконструираната инсталация;

б) се уточнява делът или количеството електроенергия, произведена от инсталацията, които следва да се разглеждат като част от националната цел на дадената държава-членка, както и съответните финансови договорености, при спазване на изискванията за поверителност;

в) се уточнява периодът, в цели календарни години, през който електроенергията следва да се разглежда като част от общата национална цел на държавата-членка; и

г) се включва писмено потвърждение по букви б) и в) от третата държава, на чиято територия ще се експлоатира инсталацията, както и делът или количеството електроенергия, произведени от инсталацията, които ще се използват за вътрешни цели от тази трета държава.

6. Периодът, посочен в параграф 5, буква в), не продължава след 2020 г. Даден съвместен проект може да продължи след 2020 г.

7. Нотификация, направена съгласно настоящия член, не може да бъде променяна или оттегляна без общото съгласие на държавата-членка, която прави нотификацията, и третата държава, която е потвърдила съвместния проект в съответствие с параграф 5, буква г).

8. Държавите-членки и Общността насърчават съответните органи по Договора за създаване на енергийна общност да предприемат, в съответствие със същия договор, мерките, които са необходими, за да могат договарящите страни, присъединили се към въпросния договор, да прилагат разпоредбите относно сътрудничеството между държавите-членки, които са предвидени в настоящата директива.

Член 10 Последници от съвместните проекти между държавите-членки и трети държави

1. В срок до три месеца от края на всяка година, попадаща в периода, посочен в член 9, параграф 5, буква в), държавата-членка, която е извършила нотификацията по член 9, изготвя уведомление, в което посочва:

а) общото количество електроенергия, произведена през годината от възобновяеми източници на енергия от инсталацията, предмет на нотификацията по член 9;

б) количеството електроенергия, произведено през годината от възобновяеми източници на енергия от същата инсталация, което следва да се разглежда като част от нейната обща национална цел съгласно условията на нотификацията по член 9; и

в) доказателство за съответствие с условията, установени в член 9, параграф 2.

2. Държавата-членка изпраща уведомлението на третата държава, която е потвърдила проекта в съответствие с член 9, параграф 5, буква г), и на Комисията.

3. За да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива относно общите национални цели, количеството електроенергия, произведена от възобновяеми източници, посочено в съответствие с параграф 1, буква б), се добавя към количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита, при измерване на степента на спазване от държавата-членка, която изпраща уведомлението.

Член 11 Съвместни схеми за подпомагане

1. Без да се засягат задълженията на държавите-членки по член 3, две или повече държави-членки може да решат на доброволни начала да обединят или частично да координират своите национални схеми за подпомагане. В такива случаи определено количество енергия от възобновяеми източници, произведено на територията на участващите държави-членки, може да се разглежда като част от общата национална цел на друга участваща държава-членка, ако съответните държави-членки:

а) извършат статистическо прехвърляне на определени количества енергия от възобновяеми източници от една държава-членка към друга, в съответствие с член 6, или

б) определят правило за разпределението, одобрено от участващите държави-членки, въз основа на което се разпределят количества енергия от възобновяеми източници между участващите държави-членки. Такова правило се нотифицира на Комисията не по-късно от три месеца след края на първата година, през която то поражда действие.

2. В срок до три месеца от края на всяка година всяка държава-членка, направила нотификация по параграф 1, буква б), изготвя писмо за уведомление, в което посочва общото количество електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници на енергия, произведено през годината, за която ще се приложи правилото за разпределение.

3. С цел да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива относно общите национални цели, количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, нотифицирано в съответствие с параграф 2, се преразпределя между съответните държави-членки в съответствие с нотифицираното правило за разпределение.

Член 12 Увеличения на мощността

За целите на член 7, параграф 2 и член 9, параграф 2, буква б) единиците енергия от възобновяеми източници, произведени в резултат на увеличение на мощността на дадена инсталация, ще бъдат разглеждани като произведени от отделна инсталация, въведена в експлоатация в момента на настъпването на увеличението на мощността.

Член 13 Административни процедури, правила и кодекси

1. Държавите-членки гарантират, че националните правила относно разрешителните, сертификационните и лицензионните процедури, прилагани по отношение на централите, както и свързаните с тях инфраструктури за преносни и разпределителни мрежи, за производство на електроенергия, топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, както и по отношение на процеса на преобразуване на биомаса в биогорива или други енергийни продукти, са пропорционални и необходими.

По-специално държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да гарантират, че:

а) поради разликите между административните структури и организация на държавите-членки съответните отговорности на националните, регионалните и местните административни органи за разрешителни, сертификационни и лицензионни процедури, включително за пространствено планиране, са ясно координирани и определени и с прозрачни срокове за вземане на решение по заявленията за съгласуване на проекти и за разрешения за строеж;

б) на подходящо равнище се предоставя цялостна информация за обработването на заявленията за разрешения, сертификати и лицензи за инсталации, произвеждащи енергия от възобновяеми източници, и за наличната подкрепа за кандидатите;

в) административните процедури са рационализирани и се провеждат в срок на съответното административно равнище;

г) правилата за разрешаване, сертифициране и лицензиране са обективни, прозрачни и пропорционални, не пораждаат дискриминация между кандидатите и изцяло отчитат особеностите на отделните технологии за енергия от възобновяеми източници;

д) административните такси, плащани от потребители, проектанти, архитекти, строители, монтажници и доставчици на оборудване и системи, са прозрачни и се обуславят от разходите; и

е) за малките проекти и за децентрализираните устройства за производство на енергия от възобновяеми източници са установени опростени и облекчени процедури за получаване на разрешение, когато това е целесъобразно, включително чрез обикновено уведомяване, ако то е разрешено от приложимата регулаторна рамка.

2. Държавите-членки ясно определят всички технически спецификации, които трябва да бъдат спазени от съоръженията и системите за енергия от възобновяеми източници, за да се ползват от схемите за подпомагане. Когато съществуват европейски стандарти, включително екологични етикети, енергийни етикети и други технически референтни системи, установени от европейските стандартизационни служби, тези национални технически спецификации са изразени при съобразяване с тези стандарти. Такива технически спецификации не предписват къде съоръженията и системите да бъдат сертифицирани и следва да не пречат за функционирането на вътрешния пазар.

3. Държавите-членки препоръчват на всички участници, по-специално на местните и регионалните административни органи, да гарантират инсталирането на съоръжения и системи за използване на електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници, както и на местни топлофикационни и охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и модернизиранията на промишлени или жилищни зони. По-конкретно държавите-членки насърчват местните и регионалните административни органи да включват топлинната енергия и енергията за охлаждане от възобновяеми източници при планирането на градската инфраструктура, когато това е целесъобразно.

4. Държавите-членки въвеждат в своите строителни правила и кодекси подходящи мерки за увеличаването на дела на всички видове енергия от възобновяеми източници в строителния сектор.

При приемането на такива мерки или в своите регионални схеми за подпомагане държавите-членки може да вземат предвид националните мерки, отнасящи се до съществено увеличаване на енергийната ефективност и до комбинирано производство, както и до сгради, които са проектирани да улавят пасивно енергия или да са с ниско или нулево потребление на енергия.

До 31 декември 2014 г. държавите-членки изискват в своите строителни правила и кодекси или чрез други средства с равностоен ефект, когато това е уместно, използването на минимално нива на енергия от възобновяеми източници в нови сгради и в съществуващи такива, които подлежат на основен ремонт. Държавите-членки разрешават тези минимални равнища да бъдат достигнати чрез, *inter alia*, отопление и охлаждане от местни системи, получено при потребление на значителен дял енергия от възобновяеми източници.

Изискванията по първа алинея се прилагат за въоръжените сили само доколкото прилагането им не е в противоречие с естеството и основната цел на дейността на въоръжените сили и с изключение на материалите, които се използват изключително за военни цели.

5. Държавите-членки гарантират, че считано от 1 януари 2012 г. новите обществени сгради, както и съществуващите обществени сгради, които подлежат на основен ремонт на национално, регионално и местно равнище, изпълняват роля на образец в контекста на настоящата директива. Държавите-членки *inter alia* може да позволят това задължение да бъде изпълнявано чрез спазване на стандартите за жилищни сгради с нулево потребление на енергия или посредством осигуряване на използването на покривите на обществени или смесени публично-частни сгради от трети страни за инсталации, произвеждащи енергия от възобновяеми източници.

6. Чрез своите строителни наредби и кодекси държавите-членки насърчват използването на такива системи топлинна енергия и енергия за охлаждане и оборудване на базата на енергия от възобновяеми източници, които постигат значително намаление на потреблението на енергия. Държавите-членки използват енергийни

или екологични етикети и други подходящи сертификати или стандарти, разработени на национално или общностно равнище, когато подобни инструменти съществуват, като основа за насърчаване на такива системи и оборудване.

По отношение на биомасата държавите-членки насърчават такива технологии за преобразуване, които постигат ефективност на преобразуването от поне 85 % при жилищни и търговски приложения и поне 70 % при промишлени приложения.

По отношение на термо-помпите държавите-членки насърчават използването на тези, които постигат съответствие с минималните изисквания за екологично етикетиране, установени с Решение 2007/742/ЕО на Комисията от 9 ноември 2007 г. за установяване на екологичните критерии за присъждането на знака за екомаркировка на Общността на електрически, газови или абсорбционни термопомпи [20].

По отношение на слънчевата топлинна енергия държавите-членки насърчават сертифицирани съоръжения и системи въз основа на европейски стандарти, когато такива съществуват, включително екологични етикети, енергийни етикети и други технически референтни системи, установени от европейските органи за стандартизация.

При определянето на ефикасността на преобразуване и на съотношението вход/изход на системите и оборудването, за целите на настоящия параграф, държавите-членки използват процедури на Общността, а ако липсват такива — международни процедури, в случай че те съществуват.

Член 14 Информация и обучение

1. Държавите-членки гарантират, че информацията относно мерките за подпомагане се предоставя на всички заинтересовани лица, като например потребители, строители, монтажници, архитекти и доставчици на отоплително, охладително и електрическо оборудване и системи, както и на автомобили, при които е съвместимо използването на енергия от възобновяеми източници.

2. Държавите-членки гарантират предоставянето на информация от доставчиците на оборудване и системи или от компетентните национални органи относно чистите печалби, разходите и енергийната ефективност на оборудването и системите за използване на електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници на енергия.

3. Държавите-членки гарантират, че до 31 декември 2012 г. схеми за сертифициране или еквивалентни квалификационни схеми се предоставят или са на разположение на монтажници на малки котли и печки за биомаса, слънчеви фотоволтаични и слънчеви топлинни системи, повърхностни геотермални системи и термо-помпи. Тези схеми може да вземат под внимание съществуващите схеми и структури, в зависимост от случая, и се основават на критериите, установени в приложение IV. Всяка държава-членка признава сертифицирането, извършено от други държави-членки в съответствие с тези критерии.

4. Държавите-членки осигуряват обществен достъп до информацията относно схемите за сертифициране или еквивалентните квалификационни схеми, посочени в параграф 3. Държавите-членки могат също да осигурят достъп до списъка с монтажници, които са квалифицирани или сертифицирани в съответствие с посочените в параграф 3 разпоредби.

5. Държавите-членки гарантират, че на всички заинтересовани участници, предимно на проектантите и архитекти, се предоставят указания, така че те да могат по подходящ начин да разглеждат възможностите за оптимално съчетаване на възобновяеми източници на енергия, високоефективни технологии и местни топлофикационни и охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и обновяването на промишлени или жилищни райони.

6. Държавите-членки, с участието на местни и регионални органи, разработват подходящи информационни, осведомителни, насочващи и/или обучителни програми с цел да информират гражданите за ползите и практическите особености на развитието и използването на енергия от възобновяеми източници.

Член 15 Гаранции за произход на електроенергията, топлинната енергия и енергията за охлаждане, произведени от възобновяеми източници на енергия

1. За да се докаже на крайните потребители делът или количеството енергия от възобновяеми източници в енергийния състав на доставчик на енергия, в съответствие с член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО, държавите-членки гарантират, че произходът на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, може да се гарантира като такъв по смисъла на настоящата директива в съответствие с обективни, прозрачни и недискриминационни критерии.

2. За тази цел държавите-членки осигуряват издаването на гаранция за произход в отговор на искане от страна на производител на електроенергия от възобновяеми източници. Държавите-членки може да предвидят издаването на гаранции за произход в отговор на искане на производители на топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници. Посоченото по-горе издаване може да се обвърже с изискване за минимален лимит на мощността. Гаранцията за произход е за стандартно количество енергия от 1 MWh. За всяка единица произведена енергия може да бъде издадена само една гаранция за произход.

Държавите-членки гарантират, че една и съща единица за количество енергия от възобновяеми източници се взема предвид само веднъж.

Държавите-членки може да предвидят да не се предоставя подпомагане на производител, който получава гаранция за произход за същото производство на енергия от възобновяеми източници.

Гаранцията за произход не е от значение за спазването на член 3 от държава-членка. Прехвърлянията на гаранции за произход, отделно или заедно с физическия пренос на енергия, не засяга решението на държавите-членки да използват статистически прехвърляния, съвместни проекти или съвместни схеми за подпомагане за съблюдаване на целите или за изчисляване на брутно крайно потребление на енергия от възобновяеми източници в съответствие с член 5.

3. Гаранцията за произход се използва в рамките на 12 месеца от производството на съответната единица енергия. Гаранцията за произход се обезсилва, след като бъде използвана.

4. Държавите-членки или определените компетентни органи упражняват надзор над издаването, прехвърлянето и отменянето на тези гаранции за произход. Определените компетентни органи имат отговорности с различен географски обхват и са независими от дейностите по производство, търговия и доставка.

5. Държавите-членки или определените компетентни органи създават подходящи механизми, за да осигурят, че гаранциите за произход се издават, прехвърлят и отменят по електронен път и са точни, надеждни и защитени от злоупотреби.

6. Всяка гаранция за произход съдържа най-малко следните данни:

а) енергийния източник, използван за производство на енергията, и началната и крайната дата на производство;

б) информация дали се отнася за: i) електроенергия; или ii) топлинна енергия и/или енергия за охлаждане;

в) наименованието, местоположението, вида и мощността на инсталацията, където енергията е била

произведена;

г) дали и до каква степен инсталацията се е ползвала от инвестиционна помощ, дали и до каква степен единицата енергия се е ползвала по друг начин от национална схема за подпомагане, както и вида схема за подпомагане;

д) датата, на която инсталацията е въведена в експлоатация; и

е) датата и държавата на издаване и уникален идентификационен номер.

7. Когато се изисква от доставчик на електроенергия да докаже дял или количество енергия от възобновяеми източници в неговия енергиен състав, за целите на член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО, той може да го направи, като използва своите гаранции за произход.

8. Количеството енергия от възобновяеми източници, съответстващо на гаранциите за произход, прехвърлени на трета страна от доставчик на електроенергия, се изважда от дела на енергията от възобновяеми източници в неговия енергиен състав, за целите на член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО.

9. Държавите-членки признават гаранциите за произход, издадени в друга държава-членка в съответствие с настоящата директива, само като доказателство за елементите, посочени в параграф 1 и параграф 6, букви а) — е). Държава-членка може да откаже да признае гаранция за произход само ако има добре обосновани съмнения за нейната точност, надеждност или достоверност. Държавата-членка нотифицира Комисията за всеки такъв отказ и за основанията за него.

10. Ако Комисията установи, че няма основания да откаже признаването на гаранция за произход, Комисията може да приеме решение, изискващо от съответната държава-членка да я признае.

11. Държава-членка може да въведе, в съответствие със законодателството на Общността, обективни, прозрачни и недискриминационни критерии за използването на гаранции за произход в съответствие със задълженията, предвидени в член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО.

12. Когато доставчиците на енергия предлагат на пазара енергия от възобновяеми източници на потребители, като се позовават на екологичните или други ползи от енергията от възобновяеми източници, държавите-членки може да изискват тези доставчици на енергия да предоставят в кратка форма информация за количеството или дела енергия от възобновяеми източници, които идват от инсталации или увеличена мощност, въведени в експлоатация след 25 юни 2009 г.

Член 16 Достъп до и експлоатация на мрежите

1. Държавите-членки предприемат подходящите стъпки за развитие на електроенергийната мрежова инфраструктура за пренос и разпределение, на интелигентни мрежи, складови съоръжения и на електроенергийната система с цел да се позволи сигурното функциониране на електроенергийната система, тъй като това включва по-нататъшното развитие на производството на електроенергия от възобновяеми източници на енергия, включително междусистемни връзки между отделните държави-членки и между държавите-членки и трети държави. Държавите-членки предприемат подходящи стъпки и за ускоряване на разрешителните процедури за мрежова инфраструктура и за координиране на одобрението на мрежова инфраструктура с административни процедури и процедури по планиране.

2. При спазване на изискванията, свързани с поддържането на надеждността и безопасността на електроенергийната мрежа, въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии, определени от компетентните национални органи:

а) държавите-членки гарантират, че операторите на преносни системи и операторите на разпределителни системи на тяхна територия гарантират преноса и разпределението на електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия;

б) държавите-членки предоставят също приоритетен достъп или гарантиран достъп до мрежата на произведената от възобновяеми източници на енергия електроенергия;

в) държавите-членки гарантират, че при диспечиращите електро-генериращи инсталации операторите на преносните системи дават приоритет на тези инсталации, които използват възобновяеми източници на енергия, доколкото това се позволява от сигурната експлоатация на националната електроенергийна система и въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии. Държавите-членки гарантират предприемането на подходящи експлоатационни мерки по отношение на мрежите и пазара с цел да се ограничи до минимум намаляването на електроенергия, произведена от възобновяеми източници. Ако се предприемат значителни мерки за намаляване на възобновяемите източници на енергия, с цел да се гарантират сигурността на националната електроенергийна система и сигурността на енергийните доставки, държавите-членки правят необходимото отговорните оператори на системи да докладват на компетентния регулаторен орган за тези мерки и да посочат какви корективни мерки възнамеряват да вземат, за да предотвратят неуместното намаляване.

3. Държавите-членки изискват от операторите на преносни системи и от операторите на разпределителни системи да определят и направят обществено достояние своите стандартни правила по отношение на покриването и разпределянето на разходите за технически адаптации, като например свързване към мрежата или укрепване на мрежата, по-добра експлоатация на мрежата и правила за недискриминационно прилагане на мрежовите кодекси, които са необходими за включване на нови производители, подаващи към свързаната мрежа електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия.

Тези правила се основават на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, като по-специално следва да се отчитат всички разходи и приходи, отнасящи се до свързването на тези производители към мрежата, както и специфичните обстоятелства в случай на производители, разположени в периферни или слабонаселени региони. Тези правила може да предвиждат различни видове свързване.

4. Когато е уместно, държавите-членки може да изискат от операторите на преносната система и от операторите на разпределителната система да поемат, изцяло или частично, посочените в параграф 3 разходи. Държавите-членки преглеждат и вземат необходимите мерки за подобряване на нормативните рамки и правилата за покриване и разпределяне на разходите, посочени в параграф 3, до 30 юни 2011 г. и след това периодично ги преглеждат отново на всеки две години, за да осигурят присъединяването на нови производители, както е посочено в същия параграф.

5. Държавите-членки изискват от операторите на преносните системи и операторите на разпределителните системи да предоставят на всеки нов производител на енергия от възобновяеми източници, който желае да бъде свързан към системата, изисканата от него изчерпателна и необходима информация, включваща:

а) цялостна и подробна прогноза за разходите, свързани със свързването;

б) разумен и точен график за приемане и обработка на искането за свързване към мрежата;

в) разумен индикативен график за всяко предложено свързване към мрежата.

Държавите-членки може да разрешат на производителите на електроенергия от възобновяеми източници на енергия, които желаят да бъдат свързани към мрежата, да обявят търг за техническото осъществяване на свързването.

6. Разпределянето на разходите, посочено в параграф 3, се прилага според механизъм, основан на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, като се вземат предвид ползите, които първоначално или впоследствие присъединени производители, както и операторите на преносната система и операторите на разпределителната система придобиват от свързването.

7. Държавите-членки гарантират, че при налагането на тарифите за пренос и разпределение не се допуска дискриминиране на електроенергия от възобновяеми източници, включително и на такава електроенергия от

възобновяеми източници, която е произведена в периферни региони, например в островни или в слаборазселени региони. Държавите-членки гарантират, че налагането на такси за пренос и разпределение не се извършва дискриминационно спрямо газ от възобновяеми източници на енергия.

8. Държавите-членки гарантират, че тарифите, наложени от операторите на преносните системи и от операторите на разпределителните системи, съответно за пренос и разпределение на електроенергия от централи, които използват възобновяеми източници на енергия, в съответствие с възможните намаления на мрежовите разходи в резултат на свързването на централата към мрежата. Такива намаления на мрежовите разходи могат да възникнат в резултат от прякото ползване на мрежата за ниско напрежение.

9. Когато е приложимо, държавите-членки извършват оценка на необходимостта от разширяване на съществуващата газопроводна инфраструктура за улесняване на включването на газ от възобновяеми източници на енергия.

10. Когато е приложимо, държавите-членки изискват от операторите на преносни системи и от операторите на разпределителни системи на тяхната територия да публикуват технически правила в съответствие с член 6 от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 г. относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ [21], по-специално по отношение на правилата за свързване, включващи изисквания за качество на газта, ароматизиране на газта и налягане на газта. Държавите-членки изискват също от операторите на преносни системи и от операторите на разпределителни системи да публикуват тарифите за свързване към газ от възобновяеми източници, въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии.

11. В своите национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници държавите-членки оценяват необходимостта от изграждане на нова инфраструктура за местни топлофикационни и охладителни системи от възобновяеми източници на енергия с оглед постигане на националните цели за 2020 г., посочени в член 3, параграф 1. Съгласно тази оценка държавите-членки предприемат, при необходимост, стъпки с оглед разработване на местна топлофикационна инфраструктура, за да се даде възможност за развитие на производство на топлинна енергия и енергия за охлаждане от широк набор от съоръжения, функциониращи с голяма биомаса, слънчева енергия и геотермална енергия.

Член 17 Критерии за устойчивост по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса

1. Независимо дали суровините са отгледани на или извън територията на Общността, енергия от биогорива и течни горива от биомаса се взема предвид за целите, посочени в букви а), б) и в), само при условие че отговарят на критериите за устойчивост, посочени в параграфи 2—6:

а) определяне на степента на съответствие с изискванията на настоящата директива относно националните цели;

б) определяне на степента на съответствие със задълженията за енергия от възобновяеми източници;

в) съответствие на условията за получаване на финансова подкрепа за потреблението на биогорива и течни горива от биомаса.

Независимо от това биогоривата и течните горива от биомаса, произведени от отпадъци и остатъци, различни от остатъците от селското стопанство, аквакултурата, рибното и горското стопанство, е необходимо да отговарят само на критериите за устойчивост, установени в параграф 2, за да бъдат взети предвид за целите, посочени в букви а), б) и в).

2. За да се отчита за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), ползването на биогорива и течни горива от биомаса трябва да води до намаление на емисии на парникови газове с поне 35 %.

Считано от 1 януари 2017 г., намалението на емисиите на парникови газове при използване на биогорива и течни горива от биомаса, взети предвид за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), е поне 50 %. От 1 януари 2018 г. това намаление на емисиите на парникови газове е поне 60 % за биогоривата и течните горива от биомаса, произведени в инсталации, в които производството е започнало на или след 1 януари 2017 г.

Намалението на емисиите на парникови газове в резултат на използването на биогорива и течни горива от биомаса се изчислява в съответствие с член 19, параграф 1.

В случай че биогоривата и течните горива от биомаса са произведени от инсталации, които вече са били в експлоатация на 23 януари 2008 г., първа алинея се прилага от 1 април 2013 г.

3. Биогоривата и течните горива, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), не са произведени от суровини, произхождащи от терени с голямо значение за биоразнообразието, т.е. от терени с един от следните статуси през или след януари 2008 г., независимо дали тези терени продължават да имат този статус:

а) девствена гори или други залесени земи, т.е. гори или други залесени земи с местни видове, където няма ясно видими признаци на човешка дейност и екологичните процеси не са съществено нарушени;

б) зони, определени:

i) със закон или от съответния компетентен орган с оглед защита на природата; или,

ii) зони за защита на редки, под заплаха или застрашени от изчезване екосистеми или видове, признати от международни споразумения или включени в списъци, изготвени от междуправителствени организации или Международния съюз за опазване на природата, при условие че са признати в съответствие с член 18, параграф 4, втора алинея;

освен ако не бъдат представени доказателства, че производството на тази суровина не противоречи на тези природозащитни цели;

в) пасища с висока степен на биоразнообразие, които са:

i) естествени, т.е. пасища, които биха останали такива при липсата на човешка намеса и които запазват естествения състав на видовете и екологичните характеристики и процеси; или

ii) изкуствени, т.е. пасища, които биха престанали да бъдат такива при липсата на човешка намеса и които са богати на видове и не са деградирани, освен ако не се докаже, че добивът на суровини е необходим за запазване на статуса на пасище.

Комисията установява критериите и географските обхвати, по които да се установи кои пасища се обхващат от първа алинея, буква в). Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

4. Биогоривата и течните горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), не са произведени от суровини, произхождащи от терени с високи въглеродни запаси, т.е. от терени, които са имали един от следните статуси през януари 2008 г., но вече нямат този статус:

а) мочурища, т.е. почви, покрити или наситени с вода постоянно или през значителна част от годината;

б) трайно залесени зони, т.е. терени с площ над един хектар, височина на дърветата над пет метра и с покритие от короните над 30 %, или с дървета, които могат да достигнат тези прагове на място;

в) терени с площ над един хектар, височина на дърветата над пет метра и с покритие от короните между 10 и 30 %, или с дървета, които могат да достигнат тези прагове на място, освен ако не бъде предоставено доказателство, че запасите от въглерод на зоната преди и след преобразуването са такива, че при прилагането на методиката, установена в приложение V, част B, биха били изпълнени условията, посочени в параграф 2 от настоящия член.

Разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат, ако по времето, когато суровината е добита, съответният терен е имал същия статус като през януари 2008 г.

5. Биогорива и течни горива от биомаса, които са взети предвид за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), не се добиват от суров материал, получен от земя, която е била торфище през януари 2008 г., освен ако не са представени доказателства, че култивирането и добиването на тези суровини не налага дренаж на предварително неотводнената почва.

6. Селскостопанските суровини, отглеждани в Общността и използвани за производството на биогорива и течни горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), следва да бъдат добити в съответствие с изискванията и стандартите, посочени под заглавието „Околна среда“ в част А и в точка 9 от приложение II към Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани [22], и в съответствие с минималните изисквания за добро земеделско и екологично състояние, определени в член 6, параграф 1 от същия регламент.

7. На всеки две години Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад както за трети държави, така и за държави-членки, които са значителен източник на биогорива или на суровини за използвани в Общността биогорива, относно взетите на национално равнище мерки за спазване на критериите за устойчивост, установени в параграфи 2—5, и за защита на почвите, водата и въздуха. Първият доклад се представя през 2012 г.

На всеки две години Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно въздействието на нарасналото търсене на биогорива върху социалната устойчивост в Общността и в трети държави, относно въздействието на общностната политика за биогоривата върху наличието на хранителни продукти на достъпни цени, по-специално за жителите на развиващите се държави, както и по други въпроси с по-широк обхват, свързани с развитието. Докладите разглеждат въпроса за зачитане правата на земеползване. За трети държави, както и за държави-членки, които са значителен източник на суровини за използвани в Общността биогорива, в докладите се посочва дали са ратифицирали и прилагат всяка от следните конвенции на Международната организация по труда:

— Конвенция относно принудителния или задължителния труд (№ 29),

— Конвенция относно свободата на сдружаване и закрилата на правото на синдикално организиране (№ 87),

— Конвенция относно прилагането на принципите на правото на организиране и на колективно договаряне (№ 98),

— Конвенция относно равното заплащане на мъжете и жените работници за труд с еднаква стойност (№ 100),

— Конвенция за премахване на принудителния труд (№ 105),

— Конвенция относно дискриминацията в областта на труда и професиите (№ 111),

— Конвенция относно минималната възраст за приемане на работа (№ 138),

— Конвенция относно забраната и незабавни действия за ликвидирането на най-тежките форми на детския труд (№ 182).

Както за трети държави, така и за държави-членки, които са значителен източник на суровини за използвани в Общността биогорива, в докладите се посочва дали държавата е ратифицирала и прилага:

— Протокола от Картагена по биологична безопасност,

— Конвенцията за международна търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна.

Първият доклад се представя през 2012 г. При необходимост Комисията предлага коригиращи действия, по-специално ако има доказателства, че производството на биогорива оказва значително въздействие върху цените на хранителните продукти.

8. За целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), държавите-членки не отказват отчитане на такива биогорива и течни горива, които са получени в съответствие с изискванията на настоящия член.

9. Комисията докладва до 31 декември 2009 г. относно изискванията за схема за устойчивост във връзка с приложенията на енергия от биомаса, различна от биогоривата и течните горива от биомаса. Този доклад е съпроводен, ако е необходимо, от предложения до Европейския парламент и до Съвета за схема за устойчивост във връзка с други видове приложения на енергия от биомаса. Този доклад и всички предложения, съдържащи се в него, се основават на най-добрите налични научни доказателства, като се отчитат новите тенденции в иновативните процеси. Ако изготвеният за тази цел анализ покаже, че би било подходящо да се въведат изменения по отношение на горската биомаса в методиката за изчисление в приложение V или в критериите за устойчивост, свързани с въглеродните запаси, прилагани за биогоривата и течните горива от биомаса, Комисията, при целесъобразност, едновременно с това отправя предложения до Европейския парламент и до Съвета по тези въпроси.

Член 18 Проверка на съответствието с критериите за устойчивост по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса

1. При отчитане на биогорива и течни горива от биомаса за целите, посочени в член 17, параграф 1, букви а), б) и в), държавите-членки изискват от икономическите оператори да покажат, че са изпълнени посочените в член 17, параграфи 2—5 критерии за устойчивост. За тази цел те изискват от икономическите оператори използването на система за масов баланс, която:

- а) позволява смесването на партиди от суровини или биогорива с различни характеристики за устойчивост;
- б) изисква информация за характеристиките за устойчивост и обемите на партидите, посочени в буква а), да остава прикрепена към сместа; и
- в) осигурява сборът от всички партиди, напуснали сместа, да има същите характеристики за устойчивост, каквито има сборът на всички партиди, добавени към сместа.

2. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета през 2010 и 2012 г. относно действието на описания в параграф 1 метод за проверка на масовия баланс, както и за възможността за допускане на други методи за проверка по отношение на някои или всички видове суровини, биогорива или течни горива от биомаса. В своята оценка Комисията разглежда тези методи за проверка, при които не е необходимо информацията за характеристиките за устойчивост да остава физически прикрепена към определени партиди или смеси. При оценката се отчита, че системата за проверка трябва да е достоверна и ефикасна, като в същото време се избегне налагането на прекомерна тежест върху промишлеността. Докладът е съпроводен, ако е уместно, от предложения до Европейския парламент и до Съвета относно използването на други методи за проверка.

3. Държавите-членки предприемат мерки за гарантиране, че икономическите оператори подават надеждна информация, както и да представят при поискване на държавата-членка данните, използвани за съставяне на информацията. Също така държавите-членки следва да поискат от икономическите оператори да организират подходящо независимо одитиране на подаваната от тях информация, както и да представят доказателства за неговото провеждане. При одитирането следва да се проверява дали използваните от икономическите оператори системи са точни, надеждни и защитени срещу измами. Също така при одитирането се проверяват честотата и методиката на вземане на проби и достоверността на данните.

Информацията, посочена в първа алинея, включва по-специално информация относно спазването на критериите за устойчивост, установени в член 17, параграфи 2—5, подходяща и приложима информация относно мерките, взети за защита на почвите, водата и въздуха, възстановяването на деградиралата земя,

избягването на излишно потребление на вода в зони с недостатъчно количество вода, както и подходяща и приложима информация относно мерките, взети за отчитане на елементите, посочени в член 17, параграф 7, втора алинея.

Комисията, в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 3, съставя списък с подходящата и приложима информация, посочена в първите две алинеи. Тя следи по-специално представянето на тази информация да не представлява прекомерна административна тежест за икономическите оператори като цяло, и в частност за дребните земеделски стопани, организациите на производителите и кооперациите.

Задълженията, установени в настоящия параграф, се прилагат независимо дали биогоривата или горивата от течна биомаса са произведени в Общността, или са внесени.

Държавите-членки представят на Комисията в обобщен вид информацията, посочена в първата алинея от настоящия параграф. Комисията публикува в резюмиран вид тази информация на платформата за прозрачност, посочена в член 24, като запазва поверителния характер на информацията с чувствително търговско съдържание.

4. Общността се стреми да сключва двустранни или многостранни споразумения с трети държави, които съдържат разпоредби относно критериите за устойчивост, съответстващи на разпоредбите в настоящата директива. Когато Общността е сключила споразумения, в които се съдържат разпоредби, свързани с въпросите, обхванати от критериите за устойчивост, определени в член 17, параграфи 2—5, Комисията може да реши, че тези споразумения служат за доказателство, че биогоривата и течните горива от биомаса, произведени от суровини, отгледани в тези държави, съответстват на въпросните критерии за устойчивост. При сключването на тези споразумения се отчитат надлежно мерките, предприети за опазването на зони, които осигуряват основни услуги на екосистемите в критични ситуации (като защитата на речни басейни и ерозивния контрол), за опазването на почвите, водата и въздуха, непреките въздействия, свързани с промените в земеползването, възстановяването на земя с влошено качество, избягването на излишно потребление на вода в зони с недостатъчно количество вода, както и въпросите, посочени в член 17, параграф 7, втора алинея.

Комисията може да реши, че доброволни национални или международни схеми за установяване на стандарти за производството на продукти от биомаса съдържат точни данни за целите на член 17, параграф 2 или доказват, че партидите от биогорива съответстват на критериите за устойчивост, установени в член 17, параграфи 3—5. Комисията може да реши, че тези схеми съдържат точни данни за информацията относно предприетите мерки за опазване на зоните, които осигуряват основни услуги на екосистемите в критични ситуации (като защитата на речни басейни и ерозивния контрол), за опазването на почвите, водата и въздуха, за възстановяването на земя с влошено качество, избягването на излишно потребление на вода в зони с недостатъчно количество вода, както и въпросите, посочени в член 17, параграф 7, втора алинея. Комисията може също да признае зони за защита на редки, под заплахата или застрашени екосистеми или видове, признати от международни споразумения или включени в списъци, изготвени от междуправителствени организации или от Международния съюз за опазване на природата, за целите на член 17, параграф 3, буква б), подточка ii).

Комисията може да реши, че някои доброволни национални или международни схеми за определяне на намалението на емисии на парникови газове съдържат точни данни за целите на член 17, параграф 2.

Комисията може да реши, че земи, включени в национална или регионална схема за възстановяване на земи, които са със силно влошено качество или силно замърсени, съответстват на критериите, посочени в приложение V, част B, точка 9.

5. Комисията приема решения съгласно параграф 4, само ако въпросното споразумение или схема отговаря на адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо одитиране. Ако съответните схеми са предназначени за определяне на намаления на емисии на парникови газове, тези схеми следва също да съответстват на методическите изисквания, посочени в приложение V. За райони с висока степен на биоразнообразие, посочени в член 17, параграф 3, буква б), подточка ii), списъците с такива райони отговарят на подходящи стандарти за обективност и съгласуваност с международно признатите стандарти и предвиждат подходящи процедури на обжалване.

6. Решенията по параграф 4 се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25,

параграф 3. Тези решения имат валидност за срок, не по-дълъг от пет години.

7. Когато даден икономически оператор предложи доказателство или данни, придобити в съответствие със споразумение или схема, предмет на решение съгласно параграф 4, в рамките на това решение, държавата-членка не следва да иска от заявителя да представя допълнително доказателство за спазване на критериите за устойчивост, посочени в член 17, параграфи 2—5, нито информация относно мерките, посочени в параграф 3, втора алинея от настоящия член.

8. При поискване от държава-членка или по своя собствена инициатива Комисията проучва прилагането на член 17 по отношение на източника на биогориво или течно гориво от биомаса и в рамките на шест месеца от получаване на искането и в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 3, решава дали съответната държава-членка може да отчита за целите, посочени в член 17, параграф 1, букви а), б) и в), биогориво или течно гориво от биомаса от този източник.

9. До 31 декември 2012 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно:

- а) ефективността на въведената система за предоставяне на информацията за критериите за устойчивост; и
- б) това, дали е изпълнимо и подходящо да се въведат задължителни изисквания по отношение на защитата на въздуха, почвите или водата, като се отчитат последните научни доказателства и международните задължения на Общността.

При необходимост Комисията предлага коригиращи действия.

Член 19 Изчисляване на въздействието на парникови газове от биогорива и течни горива от биомаса

1. За целите на член 17, параграф 2 намалението на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива или течни горива от биомаса се изчислява, както следва:

а) когато в приложение V, част А или Б е установена приета стойност за намалението на емисиите на парникови газове за начин на производство и когато стойността e_i за тези биогорива или течни горива от биомаса, изчислена в съответствие с приложение V, част В, точка 7, е равна или по-малка от нула, при изчислението се използва тази приета стойност;

б) чрез използване на действителната стойност, изчислена в съответствие с методиката, посочена в приложение V, част В; или

в) чрез използване на стойност, изчислена като сбор от елементите на формулата, посочена в приложение V, част В, точка 1, където разпределените приети стойности в приложение V, част Г или Д могат да бъдат използвани за някои елементи, а действителните стойности, изчислени в съответствие с методиката, установена в приложение V, част В — за всички останали елементи.

2. До 31 март 2010 г. държавите-членки представят на Комисията доклад, включващ списък на териториалните единици на тяхна територия, които са класифицирани на ниво 2 от Номенклатурата на статистическите териториални единици (наричана по-долу „NUTS“) или на поточно определено подниво NUTS в съответствие с Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели (NUTS) [23], за които предвижданите типични емисии на парникови газове в резултат на отглеждането на селскостопански суровини са по-ниски или равни на емисиите, посочени под заглавието „Разпределени приети стойности за отглеждане“ в приложение V, част Г към настоящата директива, като списъкът е придружен от описание на метода и данните, използвани при неговото съставяне. Този метод отчита почвените характеристики, климата и

очакваните добиви на суровини.

3. Приетите стойности за биогорива, посочени в приложение V, част А, както и разпределените приети стойности за отглеждане на суровини за биогоривата и течните горива от биомаса, посочени в приложение V, част Г, могат да се използват, само ако съответните суровини:

а) са отгледани извън Общността;

б) са отгледани в Общността, в райони, включени в списъците, посочени в параграф 2; или

в) са отпадъци или остатъци, различни от остатъци от селско стопанство, аквакултури или риболов.

По отношение на тези биогорива и течни горива от биомаса, които не попадат в обхвата на буква а), б) или в), се използват действителните стойности за отглеждане.

4. До 31 март 2010 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно възможността за съставяне на списъци с райони в трети държави, където предвижданите типични емисии на парникови газове при отглеждане на селскостопански суровини са по-ниски или равни на емисиите, посочени под заглавието „Отглеждане“ в приложение V, част Г, като докладът при възможност е придружен от такива списъци и от описание на метода и данните, използвани за съставянето им. При необходимост докладът е придружен от съответни предложения.

5. Комисията докладва до 31 декември 2012 г. и на всеки две години след това относно предвижданите типични стойности и приети стойности, посочени в приложение V, части Б и Д, като отделя специално внимание на емисиите от транспорта и преработването, и може при необходимост да реши да коригира стойностите. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

6. Най-късно до 31 декември 2010 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, като прави преглед на въздействието на непряката промяна на земеползването върху емисиите от парникови газове и очертава пътища за намаляване на това въздействие. Докладът се придружава, ако е уместно, от предложение, основано на най-добрите налични научни доказателства, което включва конкретна методика за отчитане на емисиите от измененията в запасите от въглерод вследствие на непреки промени в земеползването, за гарантиране спазването на настоящата директива, и по-конкретно на член 17, параграф 2.

Такова предложение включва необходимите защитни мерки за гарантиране на сигурност за инвестициите, осъществени, преди да започне прилагането на методиката. По отношение на инсталациите, произвеждали биогорива до края на 2013 г., прилагането на мерките, посочени в първа алинея, не означава, че до 31 декември 2017 г. тези биогорива ще се считат за несъответстващи на изискванията за устойчивост на настоящата директива, ако в противен случай биха били такива, при условие че тези биогорива постигат намаления на емисиите на парникови газове от най-малко 45 %. Това се прилага за мощностите на инсталации за биогорива от края на 2012 г.

Европейският парламент и Съветът полагат усилия да вземат решение по евентуални предложения, внесени от Комисията до 31 декември 2012 г.

7. Приложение V може да бъде адаптирано към техническия и научния прогрес, включително чрез добавяне на стойности за допълнителни начини на производство на биогориво за същите или други суровини и чрез промяна на методиката, предвидена в част В. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

По отношение на приетите стойности и методиката, посочена в приложение V, се обръща особено внимание на:

— метода на отчитане на отпадъците и остатъците,

— метода на отчитане на страничните продукти,

— метода на отчитане при комбинирано производство, и

— статуса на странични продукти, предоставян на остатъците от селскостопански култури.

Приетите стойности за биодизел от отпадни растителни или животински мазнини се разглеждат възможно най-скоро.

При всяко адаптиране или добавка към списъка на приетите стойности в приложение V се спазват следното:

а) в случаите, когато приносът на даден фактор към общите емисии е малък или когато е налице ограничено вариране, или когато разходите или трудностите при установяване на действителните стойности са високи, приетите стойности трябва да са типичните стойности за нормалните производствени процеси;

б) във всички останали случаи приетите стойности трябва да са занижени в сравнение с нормалните производствени процеси.

8. Създават се подробни определения, включително техническите спецификации, изисквани за категориите, посочени в приложение V, част B, точка 9. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

Член 20 Мерки за изпълнение

Мерките за изпълнение, посочени в член 17, параграф 3, втора алинея, член 18, параграф 3, трета алинея и параграфи 6 и 8, член 19, параграф 5, параграф 7, първа алинея и параграф 8, също така отчитат изцяло целите на член 7а от Директива 98/70/ЕО.

Член 21 Специални разпоредби относно енергията от възобновяеми източници в транспорта

1. Държавите-членки гарантират, че на обществеността се предоставя информация относно наличието и относно ползите за околната среда от различните възобновяеми източници на енергия в транспорта. Когато процентното съдържание на биогорива,

смесени с течни горива с минерален произход, надвишава 10 обемни процента, държавите-членки изискват това да бъде обявено на местата за продажба.

2. С цел да се докаже спазването на наложените на операторите национални задължения за енергия от възобновяеми източници и предвид целта да се използва енергия от възобновяеми източници във всички видове транспорт, посочени в член 3, параграф 4, делът на тези биогорива, които са произведени от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали, се отчита в двоен размер в сравнение с останалите биогорива.

Член 22 Докладване от държавите-членки

1. Всяка държава-членка предава доклад на Комисията за напредъка в насърчаването и използването на енергия от възобновяеми източници до 31 декември 2011 г., а след това — на всеки две години. Шестият доклад, който трябва да бъде представен до 31 декември 2021 г., е последният изискван доклад.

В доклада следва да бъдат подробно разгледани, по-специално:

а) дяловете по сектори (електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, и транспорт) и общо на енергията от възобновяеми източници през предходните две календарни години и взетите или планирани мерки на национално равнище за насърчаване на растежа на енергията от възобновяеми източници, като в съответствие с член 5 се взема под внимание индикативната крива от приложение I, част Б;

б) въвеждането и действието на схеми за подпомагане и на другите мерки за насърчаване на енергията от възобновяеми източници, както и евентуални промени в използваните мерки в сравнение с посочените в националния план за действие относно енергията от възобновяеми източници на съответната държава-членка и информация за начините, по които електроенергията, за която се предоставя подпомагане, се разпределя на крайните потребители за целите на член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО;

в) как, където е приложимо, държавата-членка е структурирала своите схеми за подпомагане с цел да бъдат взети предвид такива приложения на енергията от възобновяеми източници, които дават допълнителни ползи в сравнение с други сравними приложения, но в същото време може да са свързани с по-високи разходи — включително по отношение на биогоривата от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали;

г) действието на системата за гаранции за произход на електроенергията, топлинната енергия и енергията за охлаждане от възобновяеми източници на енергия и мерките за осигуряване на надеждност и защита срещу измами в тази система;

д) постигнатият напредък при оценката и подобряването на административните процедури, с оглед отстраняване на регулаторни и нерегулаторни пречки за разработките в областта на енергията от възобновяеми източници;

е) взетите мерки за осигуряване на преноса и разпределението на електроенергия от възобновяеми източници и за подобряване на нормативната рамка или правилата за поемането и разпределянето на разходите, посочени в член 16, параграф 3;

ж) развитията в областта на наличието и използването на биомаса за енергийни цели;

з) промените в цените на стоките и земеползването в държавите-членки, настъпили във връзка с увеличеното използване на биомаса и на други видове енергия от възобновяеми източници;

и) разработването и делът на биогоривата, произвеждани от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали;

й) прогнозата за въздействието на производството на биогорива и течни горива от биомаса върху биоразнообразието, водните ресурси, качеството на водите и качеството на почвите в рамките на държавите-членки;

к) прогнозата за нетното намаление на емисиите на парникови газове в резултат на използването на енергия от възобновяеми източници;

л) прогнозата за свръхпроизводството на енергия от възобновяеми източници в сравнение с индикативната крива, което подлежи на прехвърляне към други държави-членки, както и прогноза за потенциала за съвместни проекти, до 2020 г.;

м) прогнозата за потреблението на енергия от възобновяеми източници, което се предвижда да бъде

задоволявано по начин, различен от вътрешно производство, до 2020 г.; и

н) информация за това, как е била направена прогноза за дела на биоразградимите отпадъци от отпадъците, използвани за производство на енергия, както и какви стъпки са предприети за подобряване и проверка на прогнозите.

2. При прогнозиране на нетното намаление на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива държавата-членка може да използва, за целите на изготвянето на посочените в параграф 1 доклади, посочените в приложение V, части А и Б типични стойности.

3. В своя първи доклад държавата-членка посочва дали възнамерява да:

а) създаде единен административен орган, отговарящ за обработване на заявления за разрешаване, сертифициране и лицензиране на инсталации за енергия от възобновяеми източници, както и за предоставяне на административна помощ на заявителите;

б) въведе автоматично одобряване на заявленията за проектиране и за разрешения в случаите, когато съответният разрешаващ орган не е отговорил в предвидения срок; или

в) означи географските обекти, подходящи за добив на енергия от възобновяеми източници, за нуждите на планирането на териториалното устройство, както и за създаване на местни топлофикационни и охладителни системи.

4. Във всеки доклад държавата-членка може да коригира данните от предходните доклади.

Член 23 Наблюдение и докладване от Комисията

1. Комисията наблюдава произхода на биогоривата и на течните горива от биомаса, потребявани в Общността, както и въздействието на тяхното производство, включително въздействието в резултат на изместване, върху земеползването в Общността и в тези трети държави, които са основни доставчици. Такова наблюдение се основава на доклади от държавите-членки, подадени съгласно член 22, параграф 1, и тези на съответните трети държави, междуправителствени организации, научни проучвания и всякакви други видове информация. Комисията наблюдава също така промените в цените на стоките, свързани с използването на биомаса за производство на енергия, и всякакви положителни и отрицателни въздействия върху продоволствената сигурност. Комисията наблюдава всички инсталации, за които се прилага член 19, параграф 6.

2. Комисията поддържа диалог и обменя информация с трети държави и с организации на производители, потребителски организации и с гражданското общество относно общото изпълнение на мерките в настоящата директива, отнасящи се до биогорива и течни горива от биомаса. При това тя обръща специално внимание на евентуалното въздействие на производството на биогорива върху цените на хранителните продукти.

3. Въз основа на докладите, внесени от държавите-членки в съответствие с член 22, параграф 1, и на наблюдението и анализа, посочени в параграф 1 от настоящия член, Комисията докладва на всеки две години на Европейския парламент и на Съвета. Първият доклад се представя през 2012 г.

4. При докладване на намалението на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива Комисията използва стойностите, докладвани от държавите-членки, и прави оценка доколко и как данните биха се променили, ако бъдат отчетени страничните продукти, при използване на метода на заместването.

5. В тези доклади Комисията анализира по-специално:

а) относителните екологични ползи и разходи за различните биогорива, влиянието на политиката на внос на

Общността върху тези ползи и разходи, последиците за сигурността на доставките и начините за поддържане на баланс между вътрешното производство и вноса;

б) въздействието на увеличеното търсене на биогорива върху устойчивостта в Общността и в трети държави, като се вземат предвид икономическите и екологичните последици, включително последиците за биоразнообразието;

в) възможността да бъдат идентифицирани по научно обективен начин географски райони с висока степен на биологично разнообразие, извън обхвата на член 17, параграф 3;

г) въздействието на увеличеното търсене на биомаса върху секторите, използващи биомаса;

д) наличието на биогорива, произвеждани от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали; и

е) непреките промени в земеползването по отношение на всички начини на производство;

Ако е необходимо, Комисията предлага коригиращи действия.

6. Въз основа на докладите, представени от държавите-членки по реда на член 22, параграф 3, Комисията анализира ефективността на мерките, предприети от държавите-членки за създаването на единен административен орган, който да отговаря за обработването на заявленията за разрешаване, сертифициране и лицензиране, както и за предоставянето на административна помощ на заявителите.

7. С цел да се подобрят финансирането и координирането с оглед постигане на посочената в член 3, параграф 1 цел от 20 % до 31 декември 2010 г. Комисията представя анализ и план за действие за енергията от възобновяеми източници, насочени по-специално към:

а) подобро усвояване на структурните фондове и изпълнение на рамковите програми;

б) подобряване и повишаване на използването на финансови средства от Европейската инвестиционна банка и други публични финансови институции;

в) по-добър достъп до рисков капитал, поточно чрез анализиране на осъществимостта на инструмент за споделяне на риска при инвестиции в енергия от възобновяеми източници в Общността, подобен на Световния фонд за енергийна ефективност и възобновяема енергия, насочен към трети държави;

г) подобряване на координацията на финансирането от Общността и на национално равнище и на други видове подпомагане;

д) подобряване на координацията за подпомагане на инициативи в областта на енергията от възобновяеми източници, чийто успех зависи от дейността на участниците от няколко държави-членки.

8. До 31 декември 2014 г. Комисията представя доклад, в който се разглеждат следните елементи:

а) преразглеждане на минималните намаления на емисиите на парникови газове, приложими от датите, посочени в член 17, параграф 2, втора алинея, въз основа на анализ на въздействието, отчитащ по-специално технологичния напредък, наличните технологии и наличието на биогорива от първо и второ поколение с високо ниво на намаление на емисиите на парникови газове;

б) по отношение на целта, посочена в член 3, параграф 4, преразглеждане на:

i) разходната ефективност на мерките, които трябва да се приложат за постигането на тази цел;

ii) оценка на възможността за постигане на тази цел, като в същото време се гарантира устойчивост на производството на биогорива в Общността и в трети държави и се отчита икономическото, екологичното и социалното въздействие, включително косвените последици и въздействие по отношение на биоразнообразието, както и търговската наличност на биогорива от второ поколение;

iii) последиците от изпълнението на целта по отношение на наличието на хранителни продукти на достъпни цени;

iv) търговската наличност на електрически и хибридни превозни средства и на превозни средства, задвижвани с водород, както и избраната методика за изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници в транспортния сектор;

v) оценката на специфичните пазарни условия, като се вземат предвид по-специално пазарите, където на транспортните горива се пада повече от половината от крайното потребление на енергия, както и пазарите, които са напълно зависими от вноса на биогорива;

в) оценка на изпълнението на настоящата директива, по-специално по отношение на механизмите на сътрудничество, за да се гарантира, че наред с възможността държавите-членки да продължават да използват националните схеми за подпомагане, посочени в член 3, параграф 3, тези механизми позволяват на държавите-членки да постигнат националните цели, определени в приложение I, при най-добро съотношение на разходите и ползите, на технологичното развитие и на изводите, които предстои да бъдат направени, за да се постигне целта от 20 % енергия от възобновяеми източници на общностно равнище.

Въз основа на този доклад Комисията представя, ако е целесъобразно, предложения на Европейския парламент и на Съвета, като разглежда посочените по-горе елементи, и по-специално:

— за елемента в буква а) — изменение на минималното намаление на емисиите на парникови газове, посочено в тази буква, и

— за елемента в буква в) — подходящи корекции в мерките за сътрудничество, предвидени в настоящата директива, с цел подобряване на тяхната ефективност за постигане на целта от 20 %. Такова предложение не засяга нито целта от 20 %, нито контрола на държавите-членки върху схемите за подпомагане и мерките за сътрудничество.

9. През 2018 г. Комисията представя Пътна карта за енергия от възобновяеми източници за периода след 2020 г.

Пътната карта се придружава, по целесъобразност, от предложения до Европейския парламент и до Съвета за периода след 2020 г. В пътната карта се отчитат опитът от изпълнението на настоящата директива и технологичният напредък в областта на производството на енергия от възобновяеми източници.

10. През 2021 г. Комисията представя доклад за преразглеждане на прилагането на настоящата директива. Този доклад по-специално отделя внимание на ролята на следните елементи при предоставянето на възможност на държавите-членки да постигнат националните цели, определени в приложение I, при най-добро съотношение на разходите и ползите:

а) процеса на изготвяне на прогнози и национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници;

б) ефективността на механизмите за сътрудничество;

в) технологичния напредък относно енергията от възобновяеми източници, включително развитието на употребата на биогорива в търговското въздухоплаване;

г) ефективността на националните схеми за подпомагане; и

д) заключенията на Комисията в докладите, посочени в параграфи 8 и 9.

1. Комисията създава публична интернет платформа за прозрачност. Тази платформа допринася за по-голяма прозрачност и улеснява и насърчава сътрудничеството между държавите-членки, по-специално в областта на статистическите прехвърляния, посочени в член 6, и съвместните проекти, посочени в членове 7 и 9. Освен това платформата може да се използва за разпространяване на съответна информация, която Комисията или дадена държава-членка смята за изключително важна с оглед на настоящата директива и постигането на нейните цели.

2. Комисията оповестява чрез платформата за прозрачност следната информация, по целесъобразност в обобщен вид, като се запазва поверителният характер на информацията с чувствително търговско съдържание:

- а) национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници на държавите-членки;
- б) прогнозни документи на държавите-членки, посочени в член 4, параграф 3, допълвани в най-кратък срок от обобщени данни на Комисията за свръхпроизводството и очакваното търсене на внос;
- в) предложения на държавите-членки за сътрудничество в областта на статистическите прехвърляния или съвместните проекти, по искане на съответната държава-членка;
- г) информацията, посочена в член 6, параграф 2, относно статистическите прехвърляния между държави-членки;
- д) информацията, посочена в член 7, параграфи 2 и 3 и член 9, параграфи 4 и 5, относно съвместните проекти;
- е) националните доклади на държавите-членки, посочени в член 22;
- ж) докладите на Комисията, посочени в член 23, параграф 3.

Въпреки това по искане на държавата-членка, предоставила информация, Комисията не осигурява публичен достъп до прогнозните документи на държавите-членки, посочени в член 4, параграф 3, или до информацията в националните доклади на държавите-членки, посочени в член 22, параграф 1, букви л) и м).

Член 25 Комитети

1. Освен в случаите, посочени в параграф 2, Комисията се подпомага от Комитет по възобновяемите източници на енергия.

2. По въпросите, свързани с устойчивостта на биогоривата и течните горива от биомаса, Комисията се подпомага от Комитет по устойчивост на биогоривата и течните горива от биомаса.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 26 Изменения и отмяна

1. В Директива 2001/77/ЕО член 2, член 3, параграф 2 и членове 4—8 се заличават считано от 1 април 2010 г.
2. В Директива 2003/30/ЕО, член 2, член 3, параграфи 2, 3 и 5 и членове 5 и 6 се заличават считано от 1 април 2010 г.
3. Директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО се отменят считано от 1 януари 2012 г.

Член 27 Транспониране

1. Без да се засяга член 4, параграфи 1, 2 и 3, държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 5 декември 2010 г. Когато държавите-членки приемат мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.
2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 28 Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 29 Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 23 април 2009 година.

<i>За Европейския парламент</i> <i>Председател</i> H.G. POTTERING	<i>За Съвета</i> <i>Председател</i> P. NECAS
---	--

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Национални общи цели за дела на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия през 2020 г [24].

А. Национални общи цели

	Дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия, 2005 г. (S_{2005})	Дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия, 2020 г. (S_{2020})
Белгия	2,2 %	13 %
България	9,4 %	16 %
Чешка република	6,1 %	13 %
Дания	17,0 %	30 %
Германия	5,8 %	18 %
Естония	18,0 %	25 %
Ирландия	3,1 %	16 %
Гърция	6,9 %	18 %
Испания	8,7 %	20 %
Франция	10,3 %	23 %
Италия	5,2 %	17 %
Кипър	2,9 %	13 %
Латвия	32,6 %	40 %
Литва	15,0 %	23 %
Люксембург	0,9 %	11 %
Унгария	4,3 %	13 %
Малта	0,0 %	10 %
Нидерландия	2,4 %	14 %

Австрия	23,3 %	34 %
Полша	7,2 %	15 %
Португалия	20,5 %	31 %
Румъния	17,8 %	24 %
Словения	16,0 %	25 %
Словакия	6,7 %	14 %
Финландия	28,5 %	38 %
Швеция	39,8 %	49 %
Обединено кралство	1,3 %	15 %

Б. Индикативна крива

Индикативната крива, посочена в член 3, параграф 2, се състои от следните стойности на дела на енергията от възобновяеми източници:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2011 до 2012 г.;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2013 до 2014 г.;

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2015 до 2016 г.; и

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2017 до 2018 г.,

където:

S_{2005} е делът на съответната държава-членка през 2005 г., както е посочен в таблицата в част А,

и

S_{2020} е делът на съответната държава-членка през 2020 г., както е посочен в таблицата в част А.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Правило за нормализиране при отчитане на електроенергията, генерирана от водноелектрически централи и от съоръжения за вятърна енергия

При отчитане на електроенергията, генерирана от водноелектрически централи в дадена държава-членка, следва да се използва следното правило:

където:

N = референтната година;

$Q_{N(norm)}$ = нормализираното количество електроенергия, генерирана от всички водноелектрически централи през годината N , за целите на отчитането;

Q_i = количеството електроенергия, действително генерирано през година i от всички водноелектрически централи на държавата-членка, изразено в GWh, с изключение на електроенергията, произведена от помпено-акумулиращи водноелектрически електроцентрали, използващи предварително изпомпвана на горното ниво вода;

C_i = общата инсталирана мощност, нетна от помпено акумулиране, на всички водноелектрически централи на държавата-членка в края на годината i , измерена в MW.

При отчитане на електроенергията, генерирана от съоръжения за вятърна енергия в дадена държава-членка, се прилага следното правило:

където:

N = референтната година;

$Q_{N(norm)}$ = нормализираното количество електроенергия, генерирана от всички водноелектрически централи през годината N , което се използва за целите на отчитането;

Q_i = количеството електроенергия, действително генерирано през годината i от всички съоръжения за вятърна енергия на държавата-членка, изразено в GWh;

C_j = общата инсталирана мощност на всички съоръжения за вятърна енергия на държавата-членка в края на годината j , изразена в MW;

$n = 4$ или броят години, предхождащи годината N , за които се разполага с данни за мощността и производството във въпросната държава-членка, като се взема по-ниската от двете стойности.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Енергийно съдържание на транспортните горива

Гориво	Тегловно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/kg)	Обемно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/l)
Биоетанол (етанол, произведен от биомаса)	27	21
$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$ сБиоЕТБЕ (био етилтретиченбутилетер)	36 (от която стойност 37 % от възобновяеми източници)	27 (от която стойност 37 % от възобновяеми източници)

Биометанол (метанол, произведен от биомаса, който се използва като биогориво)	20	16
I БиоМТБЕ (био метилтретиченбутилтер, произведен въз основа на биометанол)	35 (от която стойност 22 % от възобновяеми източници)	26 (от която стойност 22 % от възобновяеми източници)
БиоДМЕ (диметилтер, произведен от биомаса, който се използва като биогориво)	28	19
БиоЕТБЕ (био етилтретиченбутилтер)	38 (от която стойност 29 % от възобновяеми източници)	29 (от която стойност 29 % от възобновяеми източници)
Биобутанол (бутанол, произведен от биомаса, който се използва като биогориво)	33	27
Биодизел (метилов естер, произведен от растително или животинско масло, с качеството на дизелово гориво, който се използва като биогориво)	37	33
Биодизел, получен чрез реакцията на FischerTropsch (синтетичен въглеродород или смес от синтетични въглеродороди, произведени от биомаса)	44	34
Хидрогенирано растително масло (растително масло, термохимично третирано с водород)	44	34
Чисто растително масло (масло, което е произведено от маслодайни култури чрез пресоване, екстракция или сходни процедури, нерафинирано или рафинирано, но химически непроменено, когато е съвместимо с типа двигател и съответните изисквания за емисии)	37	34
Биогаз (горивен газ, произведен от биомаса и/или от биологично разлагаща се част от отпадъци, която може да бъде пречистена до продукт с качества на природен газ, който се използва като биогориво, или съответно генераторен газ от дървесина)	50	—
Бензин	43	32
Дизелово гориво	43	36

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Сертификационните схеми или еквивалентните квалификационни схеми, посочени в член 14, параграф 3, се основават на следните критерии:

1. Процесът на сертифициране или получаване на квалификация е прозрачен и ясно определен от държавата-членка или от посочения от нея административен орган.

2. Монтажниците на съоръжения за биомаса, термopомпи, повърхностни геотермални и слънчеви фотоелектрични преобразуватели и слънчеви топлинни инсталации следва да бъдат сертифицирани от акредитирана програма за обучение или обучаваща институция.

3. Акредитацията на програмата за обучение или обучаващата институция се извършва от държавите-членки или от административните органи, които те определят. Акредитиращият орган гарантира, че програмата за обучение, предлагана от обучаващата институция, е последователна и има областно или национално покритие. Обучаващата институция има адекватни технически средства за осигуряване на практическо обучение, включително лабораторно оборудване или съответни съоръжения за осигуряване на практическо обучение. Също така обучаващата институция предлага, в допълнение към основното обучение, по-кратки опреснителни курсове по актуални въпроси, включително нови технологии, които да дадат възможност за обучение през целия живот в областта на съответните инсталации. Обучаващи институции може да бъдат производителите на оборудване или системи, институти или асоциации.

4. Обучението за сертифициране или получаване на квалификация на монтажник включва както теоретична, така и практическа част. В края на обучението монтажникът трябва да има необходимите умения за инсталиране на съответното оборудване и системи, с оглед на изискванията на клиента за тяхната надеждност и ефективност, да може да влага високо майсторство и да спазва всички действащи кодекси и стандарти, включително по отношение на енергийното и екологичното етикетирание.

5. Курсът за обучение приключва с изпит за издаване на сертификат или получаване на квалификация. Изпитът следва да включва практическа оценка на успешен монтаж на котли и печки на биомаса, термо-помпи, повърхностни геотермални инсталации, слънчеви фотоволтаични системи или слънчеви топлинни инсталации.

6. Сертификационните схеми или еквивалентните квалификационни схеми, посочени в член 14, параграф 3, са надлежно съобразени със следните насоки:

а) Акредитираните програми за обучение следва да се предлагат на монтажници с практически опит, които са преминали или преминават следните видове обучение:

i) за монтажници на котли и печки за биомаса: предварително условие е обучение като водопроводчик, монтажник на тръби, топлотехник или техник по санитарно, отоплително и климатично оборудване;

ii) за монтажници на термо-помпи: предварително условие е обучение като водопроводчик или хладилен техник, а също и владееенето на основни умения от електротехниката и водопроводната техника (рязане на тръби, запояване на тръбни връзки, залепване на тръбни връзки, топлинно изолиране, уплътняване, проби за течове и монтаж на отоплителни и охладителни системи);

iii) за монтажници на слънчеви фотоелектрични преобразуватели и на слънчеви топлинни инсталации: предварително условие е обучението като водопроводчик или електротехник, както и наличието на умения в областта на водопроводите, електротехниката и покривните работи, включително умения при запояване на тръбни връзки, залепване на тръбни връзки, уплътняване на фитинги, проби за течове, умения за свързване на електрически кабели, познаване на основните покривни материали, методи за хидроизолация и уплътняване; или

iv) схема за професионално обучение, която да осигури на монтажника адекватни умения, отговарящи на тригодишно обучение в областите, посочени в буква а), б) или в), включително обучение едновременно в училищни условия и на работното място.

б) Теоретичната част на обучението за монтажник на котли и печки на биомаса следва да дава обща представа за положението на пазара на биомаса и да включва екологични аспекти, горива от биомаса, логистика, противопожарна защита, свързани субсидии, горивна техника, горивни системи, оптимални хидравлични

решения, технико-икономически анализ, както и проектиране, монтаж и поддръжка на котли и печки на биомаса. Обучението следва да осигурява също добро познаване на евентуални европейски стандарти за съответната технология и за горива от биомаса, например гранули, както и за свързаното с биомасата национално и общностно законодателство.

в) Теоретичната част от обучението за монтажник на термо-помпи следва да дава обща представа за положението на пазара на термо-помпи и да включва температури на геотермалните ресурси и на повърхностните източници в различните региони, определяне на топлопроводността на почвата и скалите, разпоредби относно използването на геотермални ресурси, технико-икономическа ефективност на използването на термо-помпи в сгради и определяне на най-подходящата термо-помпена система, както и знания относно съответните технически изисквания, правила за безопасност, филтриране на въздуха, свързване с топлинния източник и конфигуриране на системата. Обучението следва да осигурява също добро познаване на всички европейски стандарти за термомомпи, както и на съответното национално и общностно законодателство. Монтажникът следва да притежава следните ключови умения:

i) основно разбиране на физическите и работните принципи на термо-помпите, включително характеристиките на термо-помпения цикъл: въпросите, свързани с възможно по-ниски температури на подаваната топлина и възможно по-високи температури на топлинния източник и влиянието им върху ефективността на системата, определяне на коефициента на трансформация (COP) и на сезонния коефициент на трансформация (SPF);

ii) разбиране на частите на термо-помпата и на тяхната роля в термо-помпения цикъл, включително компресора, разширителния вентил, изпарителя, кондензатора, крепежните елементи и фитингите, смазочното масло, хладилния агент, прегряването и подохлаждането, както и възможностите за охлаждане с термо-помпи; и

iii) умение за избор на типоразмера на елементите на термо-помпите в типични монтажни ситуации, включително определяне на типичните стойности на топлинния товар на различни сгради, както и за битово горещо водоснабдяване, определяне на мощността на термо-помпата на база на топлинния товар за битово горещо водоснабдяване, на база на топлинната инертност на сградата и при прекъсване режим на ползването на електроенергия; определяне на буферния резервоар, на неговия обем, както и на вписването му във вторичен отоплителен кръг.

г) Теоретичната част на обучението за монтажник на слънчеви фотоелектрични преобразуватели и слънчеви топлинни инсталации следва да дава обща представа за пазарната ситуация по отношение на разглежданите съоръжения и сравнения разходи — доходоносност, като и да включва екологични аспекти, елементи, характеристики и оразмеряване на системите за слънчева енергия, точен избор на подходящи системи и оразмеряване на елементите, определяне на топлинния товар, противопожарна защита, свързани субсидии, а също и проектиране, монтаж и поддръжка на слънчеви фотоелектрични преобразуватели и слънчеви топлинни инсталации. Обучението следва да осигурява също добро познаване на европейските стандарти за съответната технология, на сертификационни инструменти, като например Solar Keumark, както и на свързаното със слънчевата енергия национално и общностно законодателство. Монтажникът следва да притежава следните ключови умения:

i) умения за безопасна работа при използване на необходимите инструменти и оборудване и прилагане на кодексите и стандартите за безопасност, както и идентифициране на водопроводни, електротехнически и други рискове, свързани със слънчевите инсталации;

ii) умения за идентифициране на системите и на специфичните за активните и пасивните системи елементи, включително проектиране по машинната част и определяне на мястото на елементите и разположението и конфигурацията на системата;

iii) умения за определяне на необходимата площ за монтажа, на ориентацията и наклона на фотоелектричните и топлинните слънчеви колектори, като се вземат под внимание засенчването, достъпът до слънчевата радиация, здравината на конструкцията, съответствието на начина на монтаж с особеностите на сградата или климата, както и за идентифициране на различните методи за монтаж, подходящи за видовете покриви и укрепването на необходимите за монтажа съоръжения; и

iv) специално за слънчевите фотоволтаични системи са необходими също умения за приспособяване на електротехнически проекти, включително определяне на проектните стойности на големината на тока, избор на подходящи видове проводници и на параметрите на всяка електрическа верига, определяне на подходящия типоразмер, параметри и разположение на всички съответни съоръжения и подсистеми и избор на подходяща точка на свързване.

д) Сертифицирането на монтажника следва да бъде за ограничен период от време, така че да се изисква опреснителен семинар или обучение за удължаване на срока на сертифицирането.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Правила за изчисляване на въздействието върху емисиите на парникови газове на биогоривата, течните горива от биомаса и на съответните използвани за сравнение минерални горива

А. Типични и приети стойности за биогорива, ако са произведени без нетни емисии на парникови газове поради промяна на земеползването

Начин на производство на биогорива	Типично намаление на емисиите на парникови газове	Прието намаление на емисиите на парникови газове
Етанол от захарно цвекло	61 %	52 %
Етанол от пшеница (при неопределен вид на горивото, използвано при преработване)	32 %	16 %
Етанол от пшеница (при използване при преработването на лигнитни въглища в когенерационна инсталация)	32 %	16 %
Етанол от пшеница (при използване при преработването на при	45 %	34 %
роден газ в конвенционален котел)		
Етанол от пшеница (при използване при преработването на при	53 %	47 %
роден газ в когенерационна инсталация)		
Етанол от пшеница (при използване при преработването на	69 %	69 %
слама, изгаряна в когенерационна инсталация)		
Етанол от царевица, произведена в Общността (при използване	56 %	49 %
при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)		

Етанол от захарна тръстика	71 %	71 %
Частта от възобновяеми източници в етил-третичен-бутилтер	Равно на това при съответния начин на производство на етанол	
(ETBE)		
Частта от възобновяеми източници в третичен-амил-етилтер	Равно на това при съответния начин на производство на етанол	
(TAEE)		
Биодизел от рапица	45 %	38 %
Биодизел от слънчоглед	58 %	51 %
Биодизел от соево масло	40 %	31 %
Биодизел от палмово масло (при неопределен вид на технологията)	36 %	19 %
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	62 %	56 %
Биодизел от отпадни растителни или (*) животински мазнини	88 %	83 %
Хидрогенирано рапично олио	51 %	47 %
Хидрогенирано слънчогледово олио	65 %	62 %
Хидрогенирано палмово масло (при неопределен вид на технологията)	40 %	26 %
Хидрогенирано палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	68 %	65 %
Чисто (студенопресовано) рапично олио	58 %	57 %
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	80 %	73 %
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	84 %	81 %
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	86 %	82 %

(*) Без да се включват животинските мазнини, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 3 в съответствие с Регламент (ЕО) 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, предназначени за консумация от човека [25].

Б. Прогнозните типични и приети стойности на бъдещи видове горива, които не са били на пазара или са били на пазара в незначителни количества през януари 2008 г., ако са произведени без нетни емисии на парникови газове поради промяна на земеползването

Начин на производство на биогорива	Типично намаление на емисиите на парникови газове	Прието намаление на емисиите на парникови газове
Етанол от пшенична слама	87 %	85 %
Етанол от дървесни отпадъци	80 %	74 %
Етанол от бързорастящи дървесни култури	76 %	70 %
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на FischerTropsch	95 %	95 %
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на FischerTropsch	93 %	93 %
Диметилетер от дървесни отпадъци (DME)	95 %	95 %
DME от бързорастящи дървесни култури	92 %	92 %
Метанол от дървесни отпадъци	94 %	94 %
Метанол от бързорастящи дървесни култури	91 %	91 %
Частта от възобновяеми източници в метилтретиченбутилетер (MTBE)	Равно на това при съответния начин на производство на метанол	

В. Методика

1. Емисиите на парникови газове от производството и употребата на транспортни горива, биогорива и течни горива от биомаса ще се изчисляват, както следва:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

където:

E = общите емисии от използването на горивото

e_{ec} = емисиите от добива или отглеждането на суровини

e_l = годишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на използване на земя

e_p = емисиите от обработката

e_{td} = емисиите от транспорт и разпределение

e_u = емисиите от използването на горивото;

e_{sca} = намаленията на емисии в резултат на натрупване на въглерод в почвата вследствие на подобро управление в селското стопанство;

e_{ccs} = намаленията на емисии в резултат на улавяне и съхранение в геоложки формации;

e_{ccr} = намаленията на емисии в резултат на улавяне и замяна; и

e_{ee} = намаленията на емисии в резултат от допълнително произведена електроенергия в когенерационен режим.

Не се вземат под внимание емисиите от производството на машини и съоръжения.

2. Емисиите на парникови газове от горива, E , се изразяват чрез следната мерна единица: грамове CO_2 еквивалент за MJ енергийно съдържание на горивото, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

3. Чрез дерогация от точка 2, при транспортните горива стойностите, изразени чрез мерната единица $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$, могат да бъдат коригирани, за да се отчетат разликите в извършената полезна работа при използването на различни горива, изразени в km/MJ . Такива корекции се правят само в случай че е представено доказателство за разликите в извършената полезна работа.

4. Намаленията на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива и течни горива от биомаса се изчисляват, както следва:

$$\text{НАМАЛЕНИЕ НА ЕМИСИИ} = (E_F - E_B)/E_F,$$

където:

E_B = общите емисии от биогоривото или течното гориво от биомаса; и

E_F = общите емисии от минералното гориво, което се замества.

5. Видовете парникови газове, които се отчитат във връзка с точка 1, са: CO_2 , N_2O и CH_4 . При изчисляването на CO_2 еквивалента тези газове се отчитат със следните коефициенти:

CO_2 : 1

N_2O : 296

CH_4 : 23

6. Емисиите от добива или отглеждането на суровини, e_{ec} , включват, както следва: емисиите от самия процес на добив или отглеждане; от прибирането на суровините; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса; както и от производството на химикали или продукти, използвани при добива или отглеждането на суровините. Следва да се изключи от изчисленията улавянето на CO_2 в процеса на отглеждане на суровините. От емисиите се изваждат доказаните намаления на емисии на парникови газове от изгаряне във факел при нефтодобивните обекти, където и да са разположени по света. Като алтернативна възможност спрямо използването на действителните стойности на емисиите могат да се направят оценки на емисиите от отглеждането на суровини — чрез използване на средни стойности, изчислени за по-малки географски райони в сравнение с тези, използвани за изчислението на приетите стойности.

7. Средногодишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на използване на земя, e_l , следва да се изчисляват чрез средногодишно разпределяне на емисиите от 20годишен период. За изчисляване на тези емисии ще се използва следната зависимост:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ [26]},$$

където:

e_l = средногодишните емисии на парникови газове в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на използване на земя (изразени като маса на CO_2 еквивалент за единица енергийно съдържание на биогоривото);

CS_R = въглеродните запаси на единица площ на база предходното използване на земята (изразени като маса на наличния въглерод за единица площ, като се отчита съдържанието на въглерод както в почвата, така и в растителността). Като предходно ще се отчита използването на земята през по-късия от следните два

момента: през януари 2008 г. или през време, предхождащо с 20 години добиването на суровината;

CS_A = въглеродните запаси на единица площ на база настоящото използване на земята (изразени като маса на наличния въглерод за единица площ, като се отчита съдържанието на въглерод както в почвата, така и в растителността). В случаите, когато въглеродните запаси се натрупват в продължение на повече от една година, стойността на CS_A се равнява на предвижданите запаси на единица площ след 20 години или при достигане на максимална степен на развитие на културите, в зависимост от това кое от двете условия се изпълни по-рано;

P = производителността на културата (измерена като енергия на биогориво или на гориво от биомаса, получено от единица земна площ годишно); и

e_B = премия от 29 gCO_{2eq}/MJ за биогоривата или течните горива от биомаса, получена от възстановена земя с влошено качество, при условията, предвидени в точка 8.

8. Премията от 29 gCO_{2eq}/MJ, ако са налице доказателства, че съответната земя:

а) не е била ползвана за селскостопански или някакви други дейности през януари 2008 г.; и

б) попада в една от следните категории:

i) земи със силно влошено качество, включително земите, ползвани в миналото за селскостопански цели;

ii) силно замърсени земи.

Премията от 29 gCO_{2eq}/MJ се прилага за срок до 10 години, считано от датата на преобразуването на земята за селскостопанско ползване, при условие че е осигурено постоянно нарастване на въглеродните запаси и значимо намаляване на ерозията (за земите, попадащи в категория i), и снижаване на почвеното замърсяване (за земите, попадащи в категория ii).

9. Категориите, посочени в точка 8, буква б), се определят, както следва:

а) „земи със силно влошено качество“ означава земи, които за значителен период са били или засолени в значителна степен, или които имат особено ниско съдържание на органични вещества и са тежко ерозирани;

б) „силно замърсени земи“ означава земи, които не са годни за отглеждане на храни или фуражи поради почвено замърсяване.

Тези земи включват и земи, които са били предмет на решение на Комисията съгласно член 18, параграф 4, четвърта алинея.

10. Комисията приема до 31 декември 2009 г. насоки за изчисление на въглеродни земни запаси съгласно „Насоките от 2006 г. на Междуправителствената група по изменение на климата (МГИК) за националните инвентаризации на емисиите на парникови газове — том 4“. Насоките на Комисията служат като основа за изчисление на въглеродни земни запаси за целите на настоящата директива.

11. Емисиите от обработка, e_p , включват: емисиите от самата обработка; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса; както и от производството на химикали или продукти, използвани при преработването.

При отчитането на потреблението на електроенергия, която не е генерирана от съответната инсталация за производство на гориво, коефициентът на специфични емисии на парникови газове в резултат на производството и разпределението на електроенергията ще се приеме за равен на средния коефициент на специфични емисии при производството и разпределението на електроенергия в съответния определен регион. Чрез дерогация от това правило производителите на горивото могат да използват средния коефициент на емисии за отделна електрическа централа по отношение на електроенергията, произведена от тази централа, ако централата не е свързана към електроенергийната мрежа.

12. Емисиите от транспорт и разпределение, e_{td} , включват емисиите за транспорт и складиране на суровините

и междинните продукти, както и за складиране и разпределение на крайните продукти. Емисиите от транспорт и разпределение, които се отчитат по точка 6, не са включени в настоящата точка.

13. Емисиите от използване на горивото, $e_{u,}$ се отчитат като нулеви по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса.

14. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и съхранение в геоложки формации, $e_{ccs,}$ които още не са отчетени в $e_p,$ се ограничават до избегнатите емисии чрез улавяне и отвеждане на $CO_2,$ които са директно свързани с добива, транспорта, преработването и разпределението на горивото.

15. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и замяна, $e_{ccr,}$ се ограничават до избягването на емисии чрез улавяне на $CO_2,$ чието въглеродно съдържание произхожда от биомаса и който се използва за замяна на получен от изкопаеми горива $CO_2,$ използван за търговски продукти и услуги.

16. Намаленията на емисии в резултат от допълнително произведена електроенергия в когенерационен режим, $e_{ee,}$ ще се отчитат във връзка с допълнителната електроенергия, генерирана от инсталациите за производство на горива, които имат когенерационни съоръжения, освен в случаите, когато горивото, използвано за когенерацията, не е остатък от селскостопанска култура, а е друг вид страничен продукт. При отчитането на тази допълнително произведена електроенергия мощността на когенерационния блок следва да се приеме, че е минимално необходимата за осигуряване на топлинната енергия, използвана за производство на горивото. Намалението на емисии на парникови газове, свързано с тази допълнително произведена електроенергия, следва да се приеме за равно на количеството парникови газове, които биха били отделени при генерирането на равно количество електроенергия от централа, използваща същото гориво като когенерационния блок.

17. Ако при производствения процес на горивото се произвежда съвместно както горивото, чиито емисии се изчисляват, така също и един или повече други продукти („странични продукти“), емисиите на парникови газове следва да се разпределят между горивото или съответния междинен продукт при производството му и останалите странични продукти, пропорционално на тяхното съответно енергийно съдържание (определено на база долната топлина на изгаряне — за страничните продукти, различни от електроенергия).

18. Във връзка с изчисленията, посочени в точка 17, подлежащите на разпределение емисии са $e_{ec} + e_l +$ тези части от e_p, e_{id} и $e_{ee,}$ които се пораждат до този етап включително от процеса, когато завършва производството на съответния страничен продукт. Ако е станало прехвърляне на емисии към странични продукти на по-ранен технологичен етап от жизнения цикъл, то това прехвърляне следва да засяга само тази част от емисиите, която на завършващия етап от производството е разпределена за междинния горивен продукт, а не всички емисии от производството.

В случая на производство на биогорива и течни горива от биомаса във връзка с това изчисление следва да се отчитат всички странични продукти, включително електроенергията, която не попада в приложното поле на точка 16, с изключение на селскостопанските остатъци, като например слама, меласа, люспи, кочани и костилки. За страничните продукти с отрицателно енергийно съдържание ще се приема във връзка с разглежданите изчисления, че енергийното им съдържание е нулево.

За отпадъците, селскостопанските остатъци, включително слама, меласа, люспи, кочани и черупки, и отпадъците от преработване, включително суров глицерин (глицерин, който не е рафиниран), се приема, че имат нулеви емисии на парникови газове през жизнения цикъл до прибирането им.

В случая на горива, произведени от рафинерии, анализираната производствена единица във връзка с изчисленията, посочени в точка 17, е съответната рафинерия.

19. По отношение на биогоривата, за целите на посочените в точка 4 изчисления, стойността E_F за заместваното минерално гориво е най-последната известна средна стойност за действителните емисии от получените от изкопаеми горива бензинови и дизелови горива в Общността, докладвана съгласно Директива 98/70/ЕО. Ако такава информация липсва, се използва стойността $83,8 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}.$

По отношение на течни горива от биомаса, използвани за производство на електроенергия, във връзка с посочените в точка 4 изчисления стойността E_F за заместваното минерално гориво следва да бъде $91 \text{ gCO}_{2\text{eq}}$

/MJ.

По отношение на течни горива от биомаса, използвани за производство на топлинна енергия, във връзка с посочените в точка 4 изчисления стойността E_F за заместваното минерално гориво следва да бъде $77 \text{ gCO}_{2\text{eq}}$ /MJ.

По отношение на течни горива от биомаса, използвани за когенерация, във връзка с посочените в точка 4 изчисления стойността E_F за заместваното минерално гориво следва да бъде $85 \text{ gCO}_{2\text{eq}}$ /MJ.

Г. Разпределени приети стойности за биогорива и течни горива от биомаса

Разпределени приети стойности за отглеждане на селскостопански култури: „ e_{ec} “ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове ($\text{gCO}_{2\text{eq}}$ /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове ($\text{gCO}_{2\text{eq}}$ /MJ)
Етанол от захарно цвекло	12	12
Етанол от пшеница	23	23
Етанол от царевица, произведена в Общността	20	20
Етанол от захарна тръстика	14	14
Частта от възобновяеми ресурси в ETBE	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в TAEE	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Биодизел от рапица	29	29
Биодизел от слънчоглед	18	18
Биодизел от соево масло	19	19
Биодизел от палмово масло	14	14
Биодизел от отпадни растителни или животински (*) мазнини	0	0
Хидрогенирано рапично олио	30	30
Хидрогенирано слънчогледово олио	18	18
Хидрогенирано палмово масло	15	15
Чисто (студенопресовано) рапично олио	30	30
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	0	0
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	0	0

Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ 0 0

(*) Не се включват животински мазнини, произведени от продукти от животински произход, класирани като материали от категория 3 в съответствие с Регламент (ЕО) 1774/2002.

Разпределени приети стойности за преработване (включително допълнително производство на електроенергия): „ $e_p - e_{ec}$ ” съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начина на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	19	26
Етанол от пшеница (без да е определен видът на горивото, използвано при преработване)	32	45
Етанол от пшеница (при използване при преработването на лигнитни въглища в когенерационна инсталация)	32	45
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в конвенционален котел)	21	30
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	14	19
Етанол от пшеница (при използване при преработването на слама, изгаряна в когенерационна инсталация)	1	1
Етанол от царевица, произведена в Общността (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	15	21
Етанол от захарна тръстика	1	1
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТВЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Биодизел от рапица	16	22
Биодизел от слънчоглед	16	22
Биодизел от соево масло	18	26

Биодизел от палмово масло (при неопределен вид на технологията)	35	49
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	13	18
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	9	13
Хидрогенирано рапично олио	10	13
Хидрогенирано слънчогледово олио	10	13
Хидрогенирано палмово масло (при неопределен вид на технологията)	30	42
Хидрогенирано палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	7	9
Чисто (студенопресовано) рапично олио	4	5
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	14	20
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	8	11
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	8	11

Разпределени приети стойности за транспорт и разпределение: „ e_{td} “ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начини на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	2	2
Етанол от пшеница	2	2
Етанол от царевича, произведена в Общността	2	2
Етанол от захарна тръстика	9	9
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТВЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Биодизел от рапица	1	1

Биодизел от слънчоглед	1	1
Биодизел от соево масло	13	13
Биодизел от палмово масло	5	5
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	1	1
Хидрогенирано рапично олио	1	1
Хидрогенирано слънчогледово олио	1	1
Хидрогенирано палмово масло	5	5
Чисто (студенопресовано) рапично олио	1	1
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	3	3
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	5	5
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	4	4

Общо за отглеждане, преработване, транспорт и разпределение

Начини на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	33	40
Етанол от пшеница (без да е определен видът на горивото, използвано при преработването)	57	70
Етанол от пшеница (при използване при преработването на лигнитни въглища в когенерационна инсталация)	57	70
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в конвенционален котел)	46	55
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	39	44
Етанол от пшеница (при използване при преработването на слама, изгаряна в когенерационна инсталация)	26	26

Етанол от царевица, произведена в Общността (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	37	43
Етанол от захарна тръстика	24	24
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТВЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при съответния вариант за производство на етанол	
Биодизел от рапица	46	52
Биодизел от слънчоглед	35	41
Биодизел от соево масло	50	58
Биодизел от палмово масло (при неопределен вид на технологията)	54	68
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	32	37
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	10	14
Хидрогенирано рапично олио	41	44
Хидрогенирано слънчогледово олио	29	32
Хидрогенирано палмово масло (при неопределен вид на технологията)	50	62
Хидрогенирано палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	27	29
Чисто (студено пресовано) рапично олио	35	36
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	17	23
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	13	16
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	12	15

Д. Прогнозирани разпределени приети стойности на бъдещи видове горива и течни горива от биомаса, които през януари 2008 г. не са били или са били на пазара в незначителни количества

Разпределени приети стойности за отглеждане на селскостопански култури: „ e_{ec} ” съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	3	3
Етанол от дървесни отпадъци	1	1
Етанол от дървесина от енергийни култури	6	6
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на FischerTropsch	1	1
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на FischerTropsch	4	4
DME от дървесни отпадъци	1	1
DME от бързорастящи дървесни култури	5	5
Метанол от дървесни отпадъци	1	1
Метанол от бързорастящи дървесни култури	5	5
Частта от възобновяеми източници в МТБЕ	Равни на тези при съответния начин на производство на метанол	

Разпределени приети стойности за преработване (включително допълнителната електроенергия): „ $e_p - e_{ee}$ ” съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	5	7
Етанол от дървесина	12	17
Биодизел, произведен от дървесина чрез реакцията на FischerTropsch	0	0
DME от дървесина	0	0
Метанол от дървесина	0	0
Частта от възобновяеми източници в МТБЕ	Равни на тези при съответния начин на	

Разпределени приети стойности за транспорт и разпределение: „e_{td}“ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	2	2
Етанол от дървесни отпадъци	4	4
Етанол от дървесина от енергийни култури	2	2
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на FischerTropsch	3	3
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на FischerTropsch	2	2
DME от дървесни отпадъци	4	4
DME от бързорастящи дървесни култури	2	2
Метанол от дървесни отпадъци	4	4
Метанол от бързорастящи дървесни култури	2	2
Частта от възобновяеми източници в MTBE	Равни на тези при съответния начин на производство на метанол	

Общо за отглеждане, обработка, транспорт и разпределение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	11	13
Етанол от дървесни отпадъци	17	22
Етанол от дървесина от енергийни култури	20	25
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на FischerTropsch	4	4
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на FischerTropsch	6	6
DME от дървесни отпадъци	5	5
DME от бързорастящи дървесни култури	7	7
Метанол от дървесни отпадъци	5	5

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Минимални изисквания за хармонизиран модел на национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници

1. Прогнозно крайно потребление на енергия:

Брутно крайно потребление на енергия по отношение на електроенергията, транспорта, топлинната енергия и енергията за охлаждане през 2020 г., като се вземат предвид въздействието на мерки, произтичащи от политиката на енергийна ефективност.

2. Национални секторни цели за 2020 г. и прогнозиран дялове енергия от възобновяеми източници в електроенергията, топлинната енергия и енергията за охлаждане и транспорта:

а) цели дял енергия от възобновяеми източници в електроенергията през 2020 г.;

б) прогнозна крива на дела енергия от възобновяеми източници в електроенергията;

в) цели дял енергия от възобновяеми източници в топлинната енергия и енергията за охлаждане през 2020 г.;

г) прогнозна крива на дела енергия от възобновяеми източници в топлинната енергия и енергията за охлаждане;

д) прогнозна крива на дела енергия от възобновяеми източници в транспорта;

е) национална индикативна крива, както е посочена в член 3, параграф 2 и приложение I, част Б.

3. Мерки за постигането на целите:

а) преглед на всички политики и мерки по отношение на насърчаването на използването на енергия от възобновяеми източници;

б) специфични мерки за изпълнение на изискванията на членове 13, 14 и 16, включително необходимостта да се разшири или укрепи съществуващата инфраструктура с оглед улеснено включване на количествата енергия от възобновяеми източници, необходими за постигане на националната цел за 2020 г., мерки за ускоряване на процедурите по разрешение и мерки за намаляване на нетехнологичните пречки във връзка с членове 17—21;

в) прилагани от държавата-членка или от група от държави-членки схеми за подпомагане използването на енергия от възобновяеми източници в сектора на електроенергията;

г) прилагани от държавата-членка или от група от държави-членки схеми за подпомагане използването на енергия от възобновяеми източници при топлинната енергия и енергията за охлаждане;

д) прилагани от държавата-членка или от група от държави-членки схеми за подпомагане използването на енергия от възобновяеми източници в транспорта;

е) специфични мерки за насърчаване използването на енергия от биомаса, особено за мобилизирането на нови ресурси от биомаса, вземайки предвид:

i) наличието на ресурси от биомаса: както национален потенциал, така и внос;

ii) мерки за увеличаване на разполагаемите ресурси от биомаса, като се вземат предвид други потребители на ресурси от биомаса (сектори, основани на селското и горското стопанство);

ж) планирано използване на статистически прехвърляния между държави-членки и планирано участие в съвместни проекти с други държави-членки и трети държави:

i) прогнозно свръхпроизводство на енергия от възобновяеми източници в сравнение с индикативната крива, което може да се прехвърли на други държави-членки;

ii) прогнозен потенциал за съвместни проекти;

iii) прогнозно търсене на енергия от възобновяеми източници, което ще бъде удовлетворено по начин, различен от вътрешно производство.

4. Оценки:

а) оценка на общия очакван принос на всяка технология за производство на енергия от възобновяеми източници с оглед изпълнение на задължителните цели за 2020 г. и на индикативната крива за дела на енергията от възобновяеми източници в производството на електроенергия, на топлинна енергия и енергия за охлаждане, и в транспорта;

б) оценка на общия очакван принос на енергийната ефективност и на мерките за пестене на енергия с оглед изпълнение на задължителните цели за 2020 г. и на индикативната крива за дела на енергията от възобновяеми източници в производството на електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, и транспорта.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Отчитане на енергия от термopомпи

Количеството аеротермална, геотермална или хидротермална енергия, уловено от термopомпи, което се счита за енергия от възобновяеми източници за целите на настоящата директива, E_{RES} , се изчислява в съответствие със следната формула:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

където:

— Q_{usable} = прогнозната обща използвана топлина, доставена от термopомпи, която отговаря на критериите, посочени в член 5, параграф 4, приложения, както следва: вземат се предвид само термopомпи, за които $SPF > 1,15 * 1/?$;

— SPF = коефициент за прогнозните средни резултати на термopомпите по сезони;

— $?$ е съотношението между брутно крайно производство на електроенергия и първичното енергийно потребление за производство на електроенергия и се изчислява като средно за ЕС въз основа на данни от Евростат.

До 1 януари 2013 г. Комисията установява насоки за това как държавите-членки да оценяват стойностите на Q_{usable} и SPF за различните технологии и приложения за термopомпи, като вземат предвид разлики в климатичните условия, по-специално много студен климат.

[1] [ОВ С 77, 31.3.2009 г., стр. 43.](#)

[2] [ОВ С 325, 19.12.2008 г., стр. 12.](#)

[3] Становище на Европейския парламент от 17 декември 2008 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*) и решение на Съвета от 6 април 2009 г.

[4] [ОВ L 283, 27.10.2001 г., стр. 33.](#)

[5] [ОВ L 123, 17.5.2003 г., стр. 42.](#)

[6] [ОВ L 176, 15.7.2003 г., стр. 37.](#)

[7] OB L 350, 28.12.1998 г., стр. 58.

[8] OB C 219 E, 28.8.2008 г., стр. 82.

[9] OB L 1, 4.1.2003 г., стр. 65.

[10] OB L 191, 22.7.2005 г., стр. 29.

[11] OB L 114, 27.4.2006 г., стр. 64.

[12] OB L 198, 20.7.2006 г., стр. 18.

[13] OB L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

[14] OB L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

[15] OB L 52, 21.2.2004 г., стр. 50.

[16] OB L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

[17] OB L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

[18] OB C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

[19] OB L 304, 14.11.2008 г., стр. 1.

[20] OB L 301, 20.11.2007 г., стр. 14.

[21] OB L 176, 15.7.2003 г., стр. 57.

[22] OB L 30, 31.1.2009 г., стр. 16.

[23] OB L 154, 21.6.2003 г., стр. 1.

[24] Следва да се подчертае, че с оглед на постигането на националните цели, посочени в настоящото приложение, в насоките на Общността относно държавните помощи за опазване на околната среда се отбелязва постоянната необходимост от национални механизми за подпомагане на енергията от възобновяеми източници.

[25] OB L 273, 10.10.2002 г., стр. 1.

[26] Коефициентът, който се получава като молекулното тегло на CO₂ (44,010 g/mol) се раздели на молекулното

тегло на въглерода (12,011 g/mol), е равен на 3,664.

Важна правна бележка: Съгласно Регламент (ЕС) 216/2013 само законодателството на Европейските общности, публикувано в книжното издание до 1 юли 2013 г. и в електронната версия на Официален вестник на Европейския съюз след 1 юли 2013 г. (включително), се счита за автентично и има правна сила.